ګيله مني سترګي

شاعر

دلاور پرديس

۱۳۸۸ لمريز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ساتلي يې په غرونو کې مرغان په خپل قدرت
خالق دی ودان کړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر کی پر اسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شکر نه دی
ژوند ډېر ورته اسان کی پاک سبحان په خپل قدرت

له چا څخه دُنيا واخلي ځوک واخلي له دُنيا نه
څوک ورولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځکه باندې هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه اسمان له خوا نه کله کله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُميد لرم پردېس چې د منزل خوا ته روان وي
کړي خدای به زکندن ورته اسان په خپل قدرت

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شريف

اى نســـــيمه د ورتلـــو ســـــته اُميدونـــه زمـــا
د نبـــي(ص) روضـــې تـــه يـــو ســـه ســـلامونه زمـــا

محتــــرم تـــه مــــي اواز د ســـــلګو و رســــوه
نصــيب رانـــه كـــړل پـــه لاس كـــي ســـره ګلونـــه زمـــا

ورتـــه وايـــه مســــلمان دى مســــلمان قتلـــوي
مـــوږ خـــه وكـــړو ګرانـــه وا وره فريادونـــه زمـــا

چي پـوره مـي ستا روضـې تـه سي ارمـان د ورتلـو
نـــور دي خـــاوري پـــر دُنيـــا ســـي ارمـــانو نـــه زمـــا

خـــوار پـــردېس دي پـــه محشـــر شـــفاعت غوا ړمـــه
د دې ســـتړي ژونـــدون وركـــړه احوالونـــه زمـــا

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

مــــوري چـــي زړګـــی دي ازار نـــه کړمــه
خپـــل ژونـــدون بـــه هیڅکلـــه خـــوار نـــه کړمــه

ســـتا دُعـــا دي مـــا تـــه ســـي ډیـــوه د لاس
بـــې لـــه دې رڼـــا تلـــل پـــه لار نـــه کړمــه

تـــا تـــه بـــه پـــه کومـــه ژبـــه مـــور وایـــم
ســـر چـــي ســـتا لـــه میني نـــه جـــار نـــه کړمــه

ځـــان تـــه بـــه هـــیڅ حـــق د ژونـــدون ور نـــه کـــړم
شـــپې چـــي دي خـــدمت کـــي ســـهار نـــه کړمــه

ټولـــه ورځ کـــه ســـر پـــر زنګـــون کښېـــنمه
مـــوري ســـتا حقونـــه بـــه شـــمار نـــه کړمــه

ســـتا خبـــري ټـــولي نیکمرغـــي ګـــڼم
ځکـــه خـــو پـــردېس تـــرې انکـــار نـــه کړمــه

۱۳۸۴\۵\۷

د مور د نړیوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښايسته او نازولی اشنا
زما په غم کي زوريدلی اشنا

چي د بېلتون شپه مو منځ کي راغله
په چيغو چيغو ژړېدلی اشنا

په دې خاطر چي ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځيدلی اشنا

ځکه دُنيا سوه د غمونو ډکه
چي پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چي سو تنها ورځخه تللی اشنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي وينـــي رانـــه خـــوري د انتظـــار شـــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه راځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــې ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا وينښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوڅې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بيلتـــون
پردېســـــه دا دي آخيـــــري د انتظـــــار شـــــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راســه اشـــنا زړه مـــي پـــر انګـــار د مینـــي وګـــوره
ډېـــر لـــري ثـــواب لـــږ ورتـــه لار د مینـــي وګـــوره

تـــا بـــه د جانـــان لاســـونه ځـــان تـــه پرېښـــوولای نـــه
ای ځیـــري ګریوانـــه انتظـــار د مینـــي وګـــوره

مـــا دي صـــرف ښـــکل کـــړي دي پـــه شـــونډو د قـــدم خـــاوري
ولاړ ســـه تـــر مـــا بـــل ځـــوک تـــا بعـــدار د مینـــي وګـــوره

زه کـــوم قســـم چـــي یـــو ســـاعت رانـــه هیرېـــږي نـــه
لـــري رانـــه مـــه ګرځـــه آزار د مینـــي وګـــوره

ښـــکلې پـــام د عشـــق پـــر لمـــن تـــور داغونـــه مـــه ایـــږده
هغـــه نړیـــدلی غـــر یادګـــار د مینـــي وګـــوره

نـــور پـــردېس د قطـــر او دُبـــۍ خوبونـــه نـــه وینـــي
دلتـــه پـــه ځنځیـــر ســـو ګرفتـــار د مینـــي وګـــوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار کلی

هـــر مـــازدیګر یـــې د دیـــدار پـــه نـــوم دی
خلکـــو دا کلـــی مـــې د یـــار پـــه نـــوم دی

ځکـــه بـــې واره پـــر تنـــدي اوریـــدل
کـــاڼي یـــې هـــر یـــو د سنګســـار پـــه نـــوم دی

ډېـــر لـــوني ورځخـــه ســـر ټکـــوي
مینـــه کـــې خونـــد د انتظـــار پـــه نـــوم دی

زړګیـــه شـــپه او ورځ کـــه نـــه پیژنـــې
زلفـــې یـــې شـــپه مـــخ د ســـهار پـــه نـــوم دی

ورتـــه کتـــی نـــه ســـم لیمـــې مـــې ســـوځي
او ریـــې بـــل کـــړی د ســـینګار پـــه نـــوم دی

د ژونـــد ســـاعت د خـــو شـــحالۍ ملګـــری
دیـــار پـــر شـــونډو د اقـــرار پـــه نـــوم دی

پردېســـه ځکـــه درتـــه بیـــا راغلمـــه
ښـــکلی موســـم د نـــو بهـــار پـــه نـــوم دی

۱۳۸۵W۴W۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسې راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښیږي د خوشبو نه وروسته

وخته چې څومره دي زموږ په زړونو لوبې وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړې
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چې دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي ښبي څو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلې تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خوشحالي راغلي

الله دي را ولې د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غېږ سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستی جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴/۶/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مــــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نــه غــواړي

ګــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــاني پـــاڼي ولـــوېږي
هغـــــه د بلبـــــل او د بـــــاغوان خبـــــري نـــــه غـــــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار د ېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړي وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــر ي نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبرجن

قدر يې د حُسن راسره دې ډېر
نه کوي خبري بيګانه دې ډېر

هري خوا ته ځي خو رخصت نه غواړي
نه هيرېږي خلکو ښايسته دې ډېر

سختي شپې د غم تيروي ما باندي
خاندي او خوشحال له ژوندانه دې ډېر

زما ورته په خوله کې زارۍ ختمې سوې
بيا هم د رقيب ظالم په خوله دې ډېر

خدايه د خزان ښخه يې و ساتې
رنګ يې د ګلاب ښخه کم نه دې ډېر

کوم قاضي ته وړاندي کړمه دا دعوه
زړه يې رانه وړی سخت په زړه دې ډېر

غم دې چي پردېس يې زنګولی دی
ولي خلک وايي چي نشه دې ډېر

۱۳۸۵\۴\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا مونډلای نه سې
راغی ببلتون تړې خلاصیدلای نه سې

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سې

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په ښنګ کي دریدلای نه سې

بس دی خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په ویښه چي راتلای نه سې

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سې

زه به دي هیر نه کړم په تولو ژوند کي
دا ته مي ولي یادولای نه سې

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سې

۱۳۸۴\۸\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

مــا درتـــه فـــرش کړلـــې جانانـــه پـــه ګلونـــو لاري
راســـه خوشـــحاله یـــې کـــړه پـــه خپلـــو قـــدمونو لاري

چـــې د راتلـــو زیـــرې دي وســـو هـــک حیـــران ســـومه زه
ورو ورو منــــزل تــــه رســــېدې د ارمــــانو نــــو لاري

مــا چــې زړګــی درکــی او تــا پــرې ســرې لمبــې بلــې کــړې
مینـــه کـــي بېلـــې ســـوې د ســـوال او ځوابـــو نـــو لاري

خـــو بیـــا مـــې هـــم نـــه ســـي بـــاور چـــې تـــا بـــه وګټمـــه
زه د فرهـــاد غونـــدي کـــه وباســـم تـــر غرونـــو لاري

ژونـــد تـــه مـــې نـــه پرېـــږدي زمـــا لیـــونی فکـــر وایـــې
راځـــه پـــرې ځـــومره ښایســـتې دي دیـــادو نـــو لاري

ســـتا صـــداقت بـــه لکـــه غـــر ســـي ترېنـــه لـــري پاتـــه
مـــــخ ځنـــــې اړوې پردېســـــه د وختونـــــو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د دې دُنیـــا هغـــه ســـړی مـــي ســـړي څُـــور ګڼلـــی
چـــي مینـــه نـــه پیژنـــي زړه بانـــدي مـــي تـــو رګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه ســـم پـــروا نـــه لـــرم
یـــو افتخـــار دی یـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وینـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښایســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــردېس زړګـــي تـــه
بـــس یـــوه مینـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښــــلي مـــــي د خـــــاورو پـــــه جـــــامونو کــــي اوبـــــه
خوښـــــيږي مـــــي پـــــه ټولــــو نعمتونـــــو کــــي اوبـــــه

تـــــا ونيــــولم لـــــه لاســـــه زه پـــــر حــــال د ډوبېـــــدو وم
تعبيــــر يـــــې راکـــــه ويـــــنم پـــــه خوبونـــــو کــــي او بـــــه

جـــورړه بـــه د جانـــان ســـره کـــړم لاس پـــه دُعــا پورتـــه
هلمنـــــده تـــــل دي غوا ړمـــــه ســـيندونو کــــي اوبـــــه

د تــــورو زلفــــو ســـيوري کـــي دي مـــخ دا ســـي معلــوم ســو
کــــټ مـــټ لکــــه پــــه تـــورو تـــورو غرونـــو کـــي اوبـــه

بېلتـــو ن غمـــاز هجـــران رقيـــب هـــيڅ نـــه راتـــه ښـــکاريږي
زړګـــــی مـــــي ســـــو د يـــــار پـــــه ســـتمونو کـــــي اوبـــــه

اشــــنا د هجرشـــــپو کـــــي ديــــدن راوړی تـــــر پردېســــه
قســــمت راتـــــه پيــــدا کــــړې پــــه اورونـــو کـــي اوبـــه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغی اختر د خوشحالو سره
ورک سو خفګان د اسویلو سره

هر کله راسې د خوښی اختره
جانان راځي ستا په راتلو سره

چې همېشه وي په اختر کي دیدن
او سېږم تل د اُمیدو سره

جانانه راسه زموږ وران کلي ته
د سرو ګلونو او غنچو سره

چې د اختر په سهار یار وویننم
زړګی مي وړي تش په کتو سره

ما ستا پر سر تړوله خپلوان پردي کړه
ته کوې مینه د پردو سره

د پردېس مینه دي په زړه کي نسته
ځکه نه وینو په کلو سره

١٣٨٤\١١\٢٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زمـــا جانـــان څـــومره اثـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـــا غـونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حـــــالاتو پېرزوينــــــه ده چـــــي داســــــي کـــــوي
ګلونـــه ټـــول خـــاموش او ســـيړي بلبـــل شـــور کـــي ســـاتي

پـــوه ســـو مه ښـــکلې مـــخ تـــه ســـتا کتـــل ګنـــاه نـــه لـــري
ړنـدې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بـــل چـــا تـــه ســـر نـــه ټيټـــوم د هغـــه خـــداى بنـــده يـــم
چـي يوسـف سـاتي پـه کـوهي کـي خليـل اور کـي سـاتي

د عشـق ژونـدون د عشـق جنـون د عشـق قـانون مـي خـوښ دى
څـوک پـه خنـدا پورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــا بـــــه ويـــــل پردېســـــه زه درســـــره مينـــــه لـــــرم
دغـــه يـــو يـــاد دى چـــي يادونـــه دي پـــه زور کـــي ســـاتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلـــه وي زيـــات او کلـــه کـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي
پـــوهيږم نـــه چـــي د چـــا غـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي

ډېـــر وفـــادار دی رســـوي بـــه مـــي تـــر قبـــره پـــوري
زمـــا د عمـــر ســـره ســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

د زخمـــي زړه پـــه پرهرونـــو کي مـــي څـــه لټـــوي
شـــيندي پـــرې مالګـــه کـــه ملهـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

زه خـــو پښـــتون يـــم د ميلمـــه غـــم درنـــاوي کومـــه
افســـوس چـــي ده کـــړی قســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي دي

نـــن مـــي پـــه خيـــال کـــي تصـــوير وليـــد ومـــي نـــه پيژنـــدی
ويـــل د پـــردېس څنګـــه قلـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زارۍ

نــــه عـــذاب نـــه بُتخـــانې زمـــا پـــه کـــار دي
نــــه شـــراب نـــه پیمـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

نــــه مــــې خــــوښ دی انتظــــار ســــتا د راتللـــو
نــــه ربـــاب نـــه تـــرا نـــې زمـــا پـــه کـــا ر دي

مــــخ پــــټ نــــه کــــړې هســـي نـــه چـــي لیـــونی ســـم
نــــه نقـــاب نـــه زولنـــې زمـــا پـــه کـــار دي

مـــا پــــه مینــــه درتــــه راوړی خـــو تـــا وویـــل
نــــه ګـــلاب نـــه نښـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور څـــه ویـــنم
نــــه کتـــاب نـــه افســـانې زمـــا پـــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غوارمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نــــه ځـــواب نـــه بهـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یـا ره زمـا سـره دي سـترګي ښـه پخـه دښـمني غـواړي
راتـه کـړي د مـرګ ګواښـونه رانـه ژونـد ارمـاني غـواړي

نـوی زخـم مـي پـرزړه دی خـو عـلاج یـې ډېـر اسـان دی
چـي پـه شـونډو کـي مسـکی سـې سـتا کتـل پخـواني غـواړي

یـو دي یـا د دی بـل دي غـم دی چـي لاس نـه راځـه اخلـي
یـو ارمـان راتـه پرېـږدي او بـل مـي ښـکلې ځـواني غـواړي

خوشـحالي او خنـدا ولاړه اوښـکي راغلـې تـر ګریوانـه
زړه لا اوس هـم راتـه وایـي محبـت پریشـاني غـواړي

مـورېد میني لیـوني یـو د رواج ځنځیـر مـو خـوښ دی
همېشـه پـه هـر قـانون کـي زولنـې لیـوني غـواړي

پـردېس سـتا د زړه پـه کـور کـي اوسـیدل غـواړي ټـول عمـر
نـه دي ورېی د ډوډۍ دی نـه هـم سـتا مهمـاني غـواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

ته راکوې د خندیدلو اجازه اختره ؟
درته معلومه ده د غم مي اندازه اختره ؟

په چا دي ښکل کړلې د چا د قدمونو خاوري
په چا د یار د کور ځنځیر او دروازه اختره

زما ژوندون دی ازلي د اندښنو ملګری
رانه خفه نه سې سپیڅلې پاکیزه اختره

هغه کوڅه زموږ د کلي نن هم تا نه ویني
پرون خپره پکښې د مرګ وه اوازه اختره

په سترګو سترګو کي مئینو کړې خبري شروع
ما او تا هم سوو سره پوه په رمازه اختره

ته خو یوازي راغلې نه ښکاري جانان درسره
لا مي زخمونه د زړګي سو له تازه اختره

پردېس په مړ سي که به مور سي په وصال د اشنا
په خوب یې ولیدل روانه جنازه اختره

١٣٨٥
لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايي کې چې يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان دا سي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دي اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چي په کنډو کنډو وطن کي مي شمال تير ېږي

يم ليونی په لار کي ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی نا زګډوي
چې کله راسي مخ ته و نيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

ميني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مينه
د خپل زړګي په وينو سور درځمه

څوک چې وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کي سر هم وخورم
يمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ويل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ايرې مې سو غرور درځمه

بس دی نور غيږ د پخلاينې راکه
اشنا دا يو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخت چي زموږ د بګړۍ ولونو ته کاږه کتلي
موږ همېشه داسي وختونو ته کاږه کتلي

افغانان هیڅ د غلامۍ ژوند قبلولای نه سي
زموږ لاسونو ځنځیرونو ته کاږه کتلي

ای د خزان استازې مه کوه ارمان به وکې
ولي دي دې ښایسته ګلونو ته کاږه کتلي

که درته یا د وي ټول جهان کي به وه دا خبره
چي میوندۍ پردو فوځونو ته کاږه کتلي

د سترګو کښل يې ناروا کار نه دی مه يې پربږدئ
چا چي د دغه وطن غرونو ته کاږه کتلي

د کرکي ډک زړه ته دي وايه پردېس داسي نه دی
تا يې سپیڅلو ارمانو نو ته کاږه کتلي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تـه چــي راځــې مــا بــه وي خپلــه يــاره ځــان وژلــی
خلـــک بـــه وايـــي دی غمونـــو د هجـــران وژلـــی

زمـــا بـــاور د ډېـــر کوښـــښ وروســـته ناکـــا م وختـــی
احســـاس د مينـــي مـــي پـــه زړه کـــي ســـتا ګُمـــان وژلـــی

زمـــوږ او خنـــدا تـــرمنځ بيـــا ځـــومره فاصـــلې پيـــدا ســـوې
بيـــا د پرديـــو جنـــګ زمـــوږ د کلـــي ځـــوان وژلـــی

د ليلـــی غمـــه د مجنـــون د مـــرګ دعـــوه مـــه کـــوه
هغـــه د دوو ســـترګو د بيـــا ليـــدو ارمـــان وژلـــی

د ګـــل پـــر شـــونډو مـــي خنـــدا ســـمه ليـــدلې نـــه وه
پردېســـه اوس چـــي ورتـــه ګورمـــه خـــزان وژلـــی

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنــــګ تـــه يـــې وګــــوره لکــــه مـــړې دی
کــــوم بـــــې رحمـــــه زړه ورڅخـــــه وړی دی

وخـــت کـــي د وصـــال ګونـــګ ســي هـــيڅ نـــه وايـــي
يــــار يـــــې څـــه جـــا دو ور بانـــدي کــــړی دی

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډېـــر
دا د مينـــــــه نــــاک جهـــــان وګـــــړی دی

لاره يـــــې يـــــوه زړه تـــــه پيــــدا نـــــه کــــړه
ځکـــــه خـــــو ســـــکون نـــــه لـــــري ســـتړی دی

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــرديس
دغــــــه ده چـــــا ړه او دغــــــه پـــــړی دی

۱۳۸۲\۱۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هــــم مـــي زړه هــــم مـــي ځيګـــر دی هــــم مـــي ځـــان دی
هـــــم ښايســـــته دی هـــــم دلبـــــر دی هـــــم جانـــــان دی

هــــم حيــا کـــړي هــــم وفـــا کـــړي هــــم خنـــدا کـــړي
هـــــم ميلمـــــه هـــــم معتبـــــر دی هـــــم ميـــــز بـــــان دی

هــــم پــــوهيږي هــــم بلېــــږي هــــم زو رېــــږي
هـــــم غوصـــــه هـــــم مـــــرور دی هـــــم پښـــــيمان دی

هــــم ســـکون دی هــــم ژونـــدون دی هــــم بېلتـــون دی
هـــــم چينـــــه هـــــم مـــــازديګر دی هـــــم ارمـــــان دی

هــــم حسِـــين دی هــــم شـــيرين دی هــــم غمګـــين دی
هـــــم ليمَـــــه هـــــم مـــــي نظـــــر دی هـــــم نـــــا دان دی

هــــم بـــې يـــار هــــم نـــا قـــرار هــــم انتظـــار يـــم
هـــــم ســـــاده هـــــم نـــــا خبـــــر دی هـــــم حيـــــران دی

هــــم ســــفر دی هــــم خطــــر هــــم دلاور دی
هـــــم ځپـــــه هـــــم ســـــمندر دی هـــــم طوفـــــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونــد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســـي يـــو عـــادت خـــو همېشـــه پـــه ليونـــو کـــي دی

وچـــي د موســـم شـــونډي دي نـــه کـــوي خنـــدا راتـــه
ګـــل مـــي د ارمـــان رانـــه ورک ســـوی پـــه اغـــزو کـــي دی

اوس يـــې د جفـــا پـــه کـــاروانو نـــو کـــي را وليـــږه
هغـــه زړه چـــي وړی دي د ســـترګو پـــه لاســـو کـــي دی

دا څـــوک درتـــه وايـــې چـــي پـــردېس د يـــاده وا يســـتې
هـر ځـای کـي چـي اوسـم سـتا تصـوير مـي پـه ليمـو کـي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصيب

پــر زړه مـــي هـــر يـــو غـــم مئـــين دی چاتـــه څـــه ووايـــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دُښـــمن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

د ژونـد خـوږو كـي مـي ترخـه ګـډوي څـوک دی هغـه؟
زړه مـــي پـــر تـــا بانـــدي شـــک مـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

يـــا ر چـــي روان ســـو زمـــا ژبـــه هـــم ســـلګو بنـــده کـــړه
اوس يـــې خـــالي ځـــای د ديـــدن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

مينـــي ادرس د خوشـــحالۍ دي وو غلـــط راکـــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو كـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وايـــم

۱۳۸۲\۱۲\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صبر په زندان کي څنځیرونه ماتوم
د مینې په زور ځیني رواجونه ماتوم

که شونډو دي په تلو کي د راتلو وعدې کولې
خو سترګو دي ویله چي لفظونه ماتوم

ګل نه شکومه دومره دي نیت ولي پر ما بد دی
اغزیه یوه ورځ به دي لاسونه ماتوم

کمزوري مي ونه ګڼې د مینې په دُنیا کي
چي ستا خوشحالیدو ته قسمونه ماتوم

د زړه د اُمید لاس کي زما دغه شراب نه دي
پردېس یې څکه نه چېښم جامونه ماتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني ستړګي

پرېـــږده چـــي زړه مـــي ســـي د زور څخـــه خبـــر د ســـترګو
چـــي ســـتا د ســـترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســـترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســـترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــویر د ســـترګو ونـــه ایســـتی
لا یـــي ګُمـــان دی لا دي ونـــه ســـو بـــاور د ســـترګو

ژبـــه ګـــونګې زړه وارخطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــنم مـــنم مـــنم مـــنم هنـــر د ســـترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه یــار مـــي راپرېـــږدې کــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمـــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چـــي بیـا مـو کلـي تـه راځـې ځـان سـره مـرګ راولـه
اوس خـو ژونـدی یـم پـه وجـود کـي مـي نفـس پاتـه دی

تـا پـر هـر کـور بانـدي وېشـلي دي ویرجنـي سـاندي
ځکــه مـي ګـران وطـن تـر ټـولي دُنیـا پـس پاتـه دی

چـــي نـــه دي و ژړوی نـــه دي ځنـــي هیـــر کـــی اشـــنا
پـــه دې دُنیــا کــي لا زمــا غونــدي یــو کــس پاتــه دی

بلــه رنګینــه شــپه بــه خدایــه پــر مــا کلــه راځـــي
د پـــردېس یـــار ســـره خوبونـــو کـــي مجلـــس پاتـــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي ياره پر سرو شونډو بهانه پيدا کړه
مه راځه خير دی ما د صبر خزانه پيدا کړه

پروا مي نسته که په مينه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بيګانه پيدا کړه

دا به وي ستا د هيريدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه ښېلتانه پيدا کړه

ما ملامت و ګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټګی کي دي سپيڅلې نښانه پيدا کړه

د ناز څپيره دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګريوانه پيدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مازديګر

داسې خوند کوې جانانه د خپل کلي په کوڅو کې
لکه باغ کې چې ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کې

دا د هوا و نه ځواب دي خورې او تريخ سره ګډ بړې
لکه مينه کې دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کې

د ګمان لار مې کړه بنده د هر چا نه مې راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کې لکه اوښکه په ليمو کې

ياراني مې ډېر مشهور کړې تا چې هير کړم تاواني سوې
لکه شمع بليدلې لکه سيوری سوې تيارو کې

د پردېس د شعر بيتونو زما نوم داسې ساتلی
لکه ونه په اوبو کې لکه زر په خزانو کې

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

مور څه ګناه کړي ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کي ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکي هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زمور د اوښکو شبنمونو تې نیولې لاري
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مي خوري داځل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځني ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړي مازدیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چي خپل لاسونه یې تنهې د ګریوانه بېلوي

۱۳۸۲\۴\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمان یمه لیږلي مي منزل ته سلامونه
ستا مخ ته سلامونه ستا کاکل ته سلامونه

پر هر مي د زړګي چي جوړېدو ته نږدې سوی
دردونو یې ویلي دي درمل ته سلامونه

نسیمه که یې وړې نو د وږمو سره یې مل که
د یار د قدم خاورو د یار پل ته سلامونه

د اوښکو قلمونه مي د مخ پر زړه پاڼه
اغزیو ته ګیله لیکي او ګل ته سلامونه

بې میني ژوند نیمګړی دی خو داسي مینه هم نه
روان چي پکښې نه وي یو اوبل ته سلامونه

چي ستا د لوري راغله نو خواږه به ولي نه وي
سپارلي مي پردېسه د زړه تل ته سلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکه په زړه د یو مئین چي بېلتون لوبي وکړي
ملګرو داسي مي جګړي په ژوندون لوبي وکړي

نن يې کورونو ته تړوتې د وجود ورسېدې
دلته د کلي ماشومانو پرون لوبي وکړي

د پر مختګ ارمان مي زړه کي په سلګو وژړل
په ګران وطن کي مي رشوت په قانون لوبي وکړي

څوک راته وايي په دُنیا کي د ژوند حق نلري
چا کړله ختم چا په نوم د پښتون لوبي وکړي

دا زورور که شرمیدلای دلته نه راتلله
په دغه زور يې زموږ سپېڅلي پاڅون لوبي وکړي

د پردېس غم د وطن غم د خلکو غم کومه
ډېرو غمونو مي د زړه په سکون لوبي وکړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غـــوټۍ د نـــاز پـــه خـــوب بيـــده ده خـــزان هـــيڅ نـــه مني
د مينـــي ژونـــد زړه تـــه فايـــده ده تـــاوان هـــيڅ نـــه منـــي

کوښـــښ کـــوي چـــي يـــو د بـــل ځخـــه يـــې بېـــل وســـاتي
دا زمانـــه څـــومره ســـاده ده يـــاران هـــيڅ نـــه منـــي

زړه تـــه مـــي ووايـــه چـــي دا ليونتـــوب ولـــي کـــوي
تـــا د راتلـــو کـــړې وعـــده ده هجـــران هـــيڅ نـــه منـــي

د دغـــو ســـرو لمبـــو پـــه مـــنځ کـــي خـــدای ســـاتلي يـــو مـــوږ
زمـــا خـــو دغـــه عقيـــده ده ګُمـــان هـــيڅ نـــه منـــي

نـــوره مـــي ســـتا د ديـــدنونو طمـــع نـــه ده کـــړې
ســـتا ســـو د کلـــي لار اوږده ده نـــاتوان هـــيڅ نـــه منـــي

پـــه خـــوب کـــي ويـــنم مرګـــي وړی ارمـــانجن پـــردېس دی
تنـــۍ پـــه اوښـــکو مـــي لنـــده ده ګريـــوان هـــيڅ نـــه منـــي

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس رېغ

زه افغان ولس يم چا مي قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پيغامونه مرور کړله

خداى خبر زما حلاليدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو يو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کي چي خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مي ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پيژني
چا په وينو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بيا به يو دوران ته افغاني غرور ژوندى ساتم
څو ځله مي نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان يې ډېر په بل وطن کي دربدر کړله

۱۳۸۲\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښـــيماني بـــه يـــوه ورځ خپلـــو ځيـــرو کـــي ســـره وينـــو
د غـــم اوښـــکي بـــه د ســـترګو کنـــارو کـــي ســـره وينـــو

رښـــا مـــه وژنـــه نـــاتر ســـه تـــاواني بـــه ســـو بېحـــده
بيـــا خپـــل دوســـت او دښـــمن ځنګـــه پـــه تيـــارو کـــي ســـره وينـــو

اوس مـــو لاري بېلـــي بېلـــي د اورونـــو خـــوا تـــه ولاړې
نـــه پـــوهيږو چـــي ســـوځيږو پـــه ايـــرو کـــي ســـره وينـــو

اتفـــاق مـــو پـــه اختـــر او پســـرلي کـــي معلـــوم نـــه ســـو
همېشـــه د کلـــي ځنـــګ تـــه هـــديرو کـــي ســـره وينـــو

پـــردېس غـــواړي چـــي نـــور يـــو د بـــل پـــه زړو نـــو کـــي ځـــای جـــوړ کـــوو
جهالـــت دی چـــي د جنـــګ پـــه ســـنګرو کـــي ســـره وينـــو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پســــــرليه دا مـــــي زړه دی پرهرونــــــه ورســــــره دي
ســـتا قـــدم تـــه يـــي ايـــښې دم دا ارمانونـــه ورســـره دي

پـــر خنـــدا بانـــدي بنـــديز دی مـــرور د رڅخـــه نـــه يـــم
يـــو مـــي غـــم ســـرته ولاړ دی نـــور غمونـــه ورســـره دي

پـــام کـــوه زخمـــي دي نـــه کـــړي د دې خلکـــو دا رواج دی
پېرزوينـــــه د مرمـــــۍ کـــــړي ټوپکونــــــه ورســــــره دي

پټ پـــه غـــوږ کـــي درتـــه وايـــم اشـــنا زېـــری مـــي دربانـــدي
پســــــرلي مينــــــه راوړې ســــــره ګلونــــــه ورســــــره دي

ورتـــه ګـــوره ديـــار مـــخ مـــي لکـــه ګـــل چـــي غوړيـــدلی
دا زمــــا د خــــوارو اوښــــکو شــــبنمونه ورســــره دي

اجـــازه ده پســـرليه د پـــردېس کيســـه شـــروع کـــړم ؟
يـــار يـــې ښـــکلی دی افســـوس چـــي ســـتمونه ورســـره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼــــــا کلــــــي تــــــه لار نــــــه معلــــــومېږي
شــــــپه اوږده ده ســــــپین ســــــهار نــــــه معلــــــومېږي

همېشــــــه د بــــــل ارمــــــان پــــــوره کــــــوو چــــــي
د ورور مــــــرګ راتــــــه بــــــد کــــــار نــــــه معلــــــومېږي

ســــــور ګــــــلاب تــــــه ســــــترګي ځنګــــــه واړومــــــه
ســــــرو لمبــــــو کــــــي پــــــټ دی ښــــــار نــــــه معلــــــومېږي

زمــــــوږ حــــــال تــــــر دي بــــــدتر ښــــــه دی چــــــي پــــــوه ســــــو
راتــــــه هــــــيڅ يــــــار او اغيــــــار نــــــه معلــــــومېږي

د وطــــــن پــــــر آزادۍ مئــــــين وو ځکــــــه
پــــــردي خــــــاوره يــــــي مــــــزار نــــــه معلــــــومېږي

د دوســــــتۍ طمعــــــه يــــــي کــــــړې لــــــه دُښــــــمن نــــــه
ليــــــونی پــــــردېس هوښــــــيار نــــــه معلــــــومېږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غــم مـــو دی ملګـــری د خنـــدا آزار وهلـــي يـــو
مـــــوږ د اتحـــــاد او د وفـــــا آزار وهلــــي يــــو

چښـو يـو د بـل وينـي غـم ښـادۍ کـي هـم يوځـای کښـېنو
دا مـــو بـــد بختـــي ده کـــه د چـــا آزار وهلـــي يـــو

ښـکلی لکـه ګـل ځـوان مـو پـر خـاورو پېـرزو کـړی دی
مـــوږ د ژوندانـــه د نـــاز ادا آزار وهلـــي يـــو

مـــوږ د ماشـــومانو پـــه ذهنونـــو کي جنـــګ وکـــړی
نـــن خـــو درپـــه دريـــو د ســـبا آزار وهلـــي يـــو

بلـــي ســـري لمبـــې د انتقـــام ســـاتو پـــه زړونـــو کـــي
مينـــي ملامـــت يـــو ټولـــه ســـتا آزار وهلـــي يـــو

خـــود بـــه تندکوُنـــه خـــورو پردېســـه چـــي مـــزل کـــوو
جـــوړي مـــو تيـــاري کـــړې د رښـــا آزار وهلـــي يـــو

۱۳۸۷\۴\۱۴

هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو څو مره ګران زړګیه اور وا خله
خاوري سو ارمان زړګیه اور وا خله

پام کړه پر هرونه دي خفه نه کړې
نه لري درمان زړګیه اور وا خله

داسي په اسانه دي دن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اور وا خله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور وا خله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
څیري که ګریوان زړګیه اور وا خله

۱۳۸۷\۱۱\۱۸
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبي

د زړونو ارمانونه د مئینو ارمانونه
دې کلي کې سوځیږي په اورونو ارمانونه

د بم په ږغ ویښ سوي نازولي ماشومان دي
وړي ځان سره لحد ته د خوبونو ارمانونه

وګړو د دُنیا زموږ ناپوهۍ ته دُعا وکړئ
پوره موکړئ پخپل منځي جنګونو ارمانونه

په طمعه د وربل دي خو پر پانو یې اور بل دی
منزل ته نه رسیږي د ګلونو ارمانونه

پردېس په خوشحالي دي پنا سوي ده له سترګو
بدل دي کړه حالاتو په غمونو ارمانونه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونـــه مـــي پـــر لـــور د ګـــران وطـــن مـــه راليـــږه
د اور د بليـــــــدلو ارمـــــــانجن مـــــــه راليـــــــږه

يـو ځـوان د زکنـدن پـه حـال کـي مـور تـه داسـي وايـي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی ځلـــور کلـــن مـــه راليـــږه

ګيلــه بــه زه د خپــل نصــيبه نــه کــوم نــو تــه هــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګيلـــه مـــن مـــه راليـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــريکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوينـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي يـــو کفـــن مـــه راليـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـيو
ګريـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه راليـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند ځپاند سيند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګـــه مـــي کـــړه د يـــار پخـــلا کيـــدو پســـې روانـــه
ســـلګو کـــي مـــي دُعـــا ســـوه قبليـــدو پســـې روانـــه

زمـــا د اســـو يلـــو پـــه برکـــت دي حُســـن زيـــات ســـو
وربمـــه وي تـــل د ګـــل پـــه غوړيـــدو پســـې روانـــه

تـــر خـــو بـــه دي خـــارم جانانـــه لاري د راتللـــو
وعـــده دي ســـوه وعـــدو ســـره وعـــدو پســـې روانـــه

اشـــنا لکـــه د جنـــګ تـــوره بـــلا چـــي خلـــک وژنـــي
ســـوه داســـي ســـتا جفـــا مـــي اُميـــدو پســـې روانـــه

مقصـد يـې نـه وو دا چـي زمـا پـر مـخ وليکـي نـوم سـتا
دا اوښـــکه وه د ســـترګو ســـتا ليـــدو پســـې روانـــه

پردېســـه چـــي ژونـــدی يـــي بـــس د مينـــي احتـــرام کـــړه
دُنيـــا کـــه ده هـــر خـــومره پـــه فايـــدو پســـې روانـــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نـــوري ســـلګۍ د ارمـــانونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
هـــر وعـــده دي د کلونـــو پـــه لاس مـــه ورکـــوه

قســمته ســتا ســره چــي هــر څــه دي قبــول مــي دي ټــول
عقـــل نـــادان مـــي د ســـوچونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
داســي بــې يوســي لکــه تــا چــي رانــه زړه وړی دی
ښـــکلې څـــواني دي د وختونـــو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
چــي پــس لــه مرګــه دي ښــه ځيــر راتــه کتلــي نــه وي
مـــا د څلـــورو ديوالونـــو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
لــږ فکــر وکــړه کــه دوران دي تيــر ســو څــه بــه کــوې ؟
نـــری خنـــدا دي د نـــازونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
د ليـــوني زړه زو ريـــدو تـــه مـــي بـــل کـــار وګـــوره
خپـــل تصـــويرونه د خوبونـــو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
د دې لپـــاره چـــي خپـــل زور او تـــاثير ونـــه بـــايلي
د حُســـن واک د ســـينګارونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
د اُميـــدونو جنـــازې چـــي تـــر ســـهاره باســـي
تـــريخ انتظـــار د ماښـــامونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه

پردېســه داســي يــار پيــدا کــه چــي پــه خــوی ښايســته وي
دا انتخـــاب دي د رنګونـــو پـــه لاس مـــه ورکـــوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شېبه

د وصال په باڅهي کي غم د ځان کوي غمونه
د دیدن د خولې نن اورم د بېلتون د مرګ حکمونه

خاموشی یې بنسټ ایښی دا ځل ټینګه یارانه ده
شور او شر په منځ کي نسته خفګان کړي قسمونه
تلوسه مي رسوایي ته پټ په غوږ کي داسي وایي
راځه نوم د یار غزل که راځه مات که رواجونه
د باور لاس کي خنجر دی وسواسې یې دي وژلي
زړه مي بیا کړله په غاړه د رازونو امېلونه
مایوسی رخصت اخستی اسویلي ورسره ولاړل
غلي غلي راته خاندي په لیمو کي دا وختونه
پښتنه وعده راغلې د اقرار استازی ګرځي
پر انکار خاوري انبار سوې سترګو وکړله ستونه
ګیله من شو ګیر مي غواړي بیا د ځان سره ملګری
ځنګه ورسمه ځولۍ چي غوړوي راته خوبونه
فریاد ورک انتظار ختم خیال پرواز کړي هري خوا ته
مُسکا شونډو میلمنه کړه ژوند هیر کړي دي ویرونه

ستم و غوښته بخښنه د پردېس د حوصلې نه
ورځ تر بلې نرم کیږي د اشنا ټینګ عادتونه

۱۳۸۲\۵\۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاته نه یم
ولې پر هیڅ باندې حساب جانانه تا ته نه یم

یو ورځ به ستا سره هم وسې جفاګانې دې برې
یوازې زه خداې پیدا کړې ستا جفا ته نه یم
ما په دُنیا کې داسې ښکلې سترګې ونه لیدې
ځکه وتلی د خپل کلي نه صحرا ته نه یم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سې پښیمانه
چې سمه خاوري بیا محتاج به دې خندا ته نه یم
هر وخت یې وینم په خوبونو شکر شکر خدایه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقات نه یم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګي هر څو مره وکه
مینه کوم خو ورسپارلی دې سزا ته نه یم
د بلبل چیغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا یو رواج ګڼم حیران خپلې ژړا ته نه یم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسیدی
باور لرم اوزګار به ستا د مخ ښکلا ته نه یم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخیرولي ؟

زړه تـــه مـــي پـــه قهـــر زمانـــه ګـــوري
رحـــم ولـــي زمـــا پـــر طـــرف نـــه ګـــوري

دا د آزادۍ پـــه نـــوم غـــلام ژونـــدون
وار پـــه وار مـــي لاس تـــه زولانـــه ګـــوري
دې وخـــت کـــي مـــي زور ازمايـــل کيـــږي نـــه
وژنـــي بـــه مـــي بـــل خـــو پښـــتانه ګـــوري
ای زمـــا وطنـــه څـــوک مـــاړه ســـوه نـــور
څـــوک دي لا ګـــوټ ګـــوټ کـــي خزانـــه ګـــوري
ووتـــې لـــه ذهنـــه د غيـــرت کيســـې
خـــود بـــه دي وربـــل تـــه بيګانـــه ګـــوري
بـــده ښـــکاري لاس کـــي د يتـــيم ډوډۍ
هـــر څـــوک ورتـــه نـــوې بهانـــه ګـــوري
مـــه ګـــوره غليمـــه اوس پـــه ســـپک نظـــر
ســـرته بـــه دي بيـــا کـــاڼي درانـــه ګـــوري

وينـــه چـــي ســـي زړونـــو کـــي بيـــده جذبـــه
ســـترګي د پـــردېس هغـــه صـــحنه ګـــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانان چې تلې زه په خندا کلي کې پاته سومه
د ماشوم زړه سره تنها کلي کې پاته سومه

د رخصتۍ غېږ مې په مينه ورکړه ښکلي يار ته
ما ويل خوب دی خو رښتيا کلي کې پاته سومه
د سترګو اوښکو سره يو ځای د زړه غوښې خورمه
دا يې ثمر سو د وفا کلي کې پاته سومه
بېلتونه زړه رابانديي يخ که خو چې بيا رانه سې
که چيري يو ځل د اشنا کلي کې پاته سومه
د جدايي هره شيبه راته يو کال ښکاريږي
تيره شپه ويښ وم تر سبا کلي کې پاته سومه
نه ليونی سوم نه خو مړ سوم دا دی روغ ګرځمه
په زړګي سخت لکه سزا کلي کې پاته سومه

هر وخت مې زړه ته راروانې وي د غم قافلې
پردېس چې سوم درنه جدا کلي کې پاته سوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هـــر چـــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشـــــه بـــــه يـــــو خفـــــه او بـــــل خوشـــــحال وي

پـــــه يـــــوه زړه کـــــي بـــــه يـــــو جانـــــان ســـــاتمه
کـــــه تهمـــــت وي کـــــه پېغـــــور وي کـــــه جنجـــــال وي
بختـــــور دی چـــــي پـــــر هغـــــه چـــــا مئـــــين وي
چـــــي يـــــې زړه دغســـــي ســـــپين لکـــــه جمـــــال وي
لـــــږه مينـــــه لـــــږ وفـــــا لـــــږ خنـــــدا وکـــــه
لـــــږ پيســـــې را دا ځـــــواب بـــــه د دې ســـــوال وي
دروا غجـــــن بـــــه دلتـــــه ډېـــــري مـــــزې وکـــــړي
رښـــــتيا ګويـــــه تـــــه بـــــه جـــــوړ د فکـــــر تـــــال وي
پـــــه سُـــــورکو شـــــونډو خنـــــدا دي زلزلـــــه ده
چـــــي ډېـــــر خانـــــدې زمـــــا مـــــرګ تـــــه بـــــه دي خيـــــال وي
ســـــتا د ســـــترګو پـــــه رڼـــــا بـــــې را پيـــــدا کـــــړو
کـــــه دي ورک د غونـــــډي زنـــــي شـــــينکی خـــــال وي

د زړګـــــي نـــــه بـــــه دي ډېـــــر غمونـــــه کـــــم کـــــي
خوشـــــحال اوســـــه چـــــي پـــــردېس دي کليـــــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یاد

سترګي دي زما نه جوړولای سي د غرو لیوني
زما نه مخکي دي بل څوک وو په کتو لیوني

تر هغه وروسته یې سي مینه د لیلی پر سترګو
چه کله و ویني ستا سترګي په خوبو لیوني
د سهار باده تر سلام وروسته اشنا ته وایه
سر پر زنګون دي یادوي په نیمو شپو لیوني
د زړګي مینه مي یوازي د ښکلا سره ده
په ښکلي مخ پسي به ګرځمه تر څو لیوني
ته چي زما نه ولاړې زه یم دلته چاته پاته
په تاپسي سوم سراسر په شوګیرو لیوني
د ژوند شپې ورځي تیرومه ستا د یاد زندان کي
تر ما بېغمه ښکاري ډېر د زولنو لیوني
زه د نیمګړي دُنیاګۍ تماشي نه پیژنم
زه کړم د هغه نازولي یار غمو لیوني
پر حق مئین دلته په کاڼو باندي ولي هر څوک
کلي کي نه لري هیڅ ځای د اوسېدو لیوني

بس دی دُعا ته ضرورت نسته جوړېږي کله
پردېس په غم کي د جانان سو د کلو لیوني

۱۳۸۵\۲\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زمــوږ ژبــي بــه د ښــکلو پــه صــفت کلــه مړېــږي
دا ښــکلي پــه غــرور او پــه نفــرت کلــه مړېــږي

غمجنــي دُنیــاګۍ کــي پــه پیســو حُســن خــرڅ ســوی
ښــکلا خلــک بــه ســتا پــه تجــارت کلــه مړېــږي
پــه یــو نظــر کتــو مــي ژړوي تــر ډېــره وختــه
خونکــاري ســترګي ســتا مــي پــه زحمــت کلــه مړېــږي
مــا هیــره کــړه خنــدا چــي د جانــان نــه اقــرار هیــر ســو
انکــار انکــار پــه دې عــادت کلــه مړېــږي
چــي خپلــه دي راولیــږي زمــوږ د کلــي خــوا تــه
دیــدن بانــدي دي خلــک د مالــت کلــه مړېــږي
کــه ژونــد یــوه ثانیــه وي خدایــه خوښــه مــي ښــکلا ده
ښــکلا ســره مــي زړه پــه محبــت کلــه مړېــږي
زمــا هغــه وږي ســترګي چــي ټــول عمــر انتظــار وي
اوس تاتــه پــه کتــو پــه یــو ســاعت کلــه مړېــږي
خوبونــه زنــداني مــي راپرېــږدي خــو اوښــکي غــواړي
غمونــه دي جانانــه پــه رشــوت کلــه مړېــږي

پردېســه د زړه وینــو بانــدي هــر یــو غــم مــوړ ســوی
پــه خپــل وینــا ویــونکي د تهمــت کلــه مړېــږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه څـــومره وفـــا کـــوي یادونـــه د اشـــنا
روان مـــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنیـــا څنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــې ښـــکلي دیدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې یـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر لیمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی یـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بیـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بیـــا چیغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بیـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــویرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن یـــم زه یـــې نـــه ســـم هیـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نـه زمـا د زړه نــه وزي نــه بــه خپــل زړه کــي ځــای را کــي
و اورئ ای د دُنیــا خلکــو یــار بــه زمــا ژونــدون تبــاه کــي

یــو جانــان یــو مــي ارمــان دی یــو مــي تــار پــه تــار گریــوان دی
یــو مــي زړه یــو پکښــي یــار دی بــل څــه نــه لــرم دُنیــا کــي
غــــواړي زړه نـــه ورکـــوي زړه دا عجیبـــه کیســـه نـــه ده ؟
ښــکلو ټــول تــاوانـي کـړي یــو والله پــه دې ســودا کــي
توبــه نــه ځنــي کــوم خــو د قســم نــه مــي قســم دی
بیــا بــه دا ســي قسم نــه کــړم چــي وفــا ستــه پــه اشــنا کــي
نــه گنــاه ده د غمــاز نــه د بېلتــون نــه د رقیــب ده
ســتا وعــدو کــي شــوگیر مــا تــه سر پــر سر بهــانې پیــدا کــي
د هجــران تــوري تیــارې دي یــاره خــدای لپــاره راســه
چــي د ژونــد لاره پیــدا کــړم ســتا د ســترگو پــه رڼــا کــي
بیــا بــه پــوه سې چــي تــه څــوک یې دلتــه څــومره دی ستا قــدر
چــي د وخــت ســپیره ســیلۍ مــي درنــه ټــول عمــر جــدا کــي
زمــا ډېــر ســپیره قســمت دی هــر وخــت تــا رانــه خفــه کــړي
ســتا د شــونډو نــه مننــه چــي دي بیرتــه را پخــلا کــي

د گیلــو نــه دي قربــان ســم زړه د زړه بــدل کــي واخلــه
نــور بــه نــه ژاړې پردېســه خپلــي اوښــکي دي کــه پــا کــي

۱۳۸۵\۵\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرياد

د زړه آهونه دي زما هيڅ اوريدلي نه دي
څوک چي يې اوري هغه ستا په شاني ښکلي نه دي

چي څو مره ژاړمه اشنا او ښکي مي مه پاکوه
نن داسي ښکاري چي مي هيڅ درته ژړلي نه دي
ښکلې منم هر څوک به ستا د ښکلا قدر کوي
بې ما په غم دي چا د زړه غوښي خوړلي نه دي
ځکه په دې وطن کي خلک ګناهکار ګڼي ما
هر چا ته غيرېه ورکوم څوک مي وژلي نه دي
زما زړګيه هم يې وران کړې هم او سېږې دلته
افغانستانه دښمنان دي پيژندلي نه دي
هسي نه ياره دغه نور ښکلي خفه سي رانه
به غير له تا مي د بل چا ستر ګي ستايلي نه دي
را ځئ چي يو ځل د سپيڅلي عشق ياد ګار تازه کوو
ډېري مودې وسوې چي څوک دار ته ختلي نه دي
که مي کړې مړ بيرته ژوندی سم خو بيا هم جانانه
وايم چي ستر ګي دي ښايستې دي خو قاتلي نه دي

خدايه پردېس د داسي خلکو نه ډېر لري ساته
چي مينه نه پيژني غم کي زنګيدلي نه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پــــانړو د تــــاريخ کــــې د ملالــــي تــــور وربــــل ښــــکاري
اوس افســوس د هغــه وطــن واک لاس کــي د بــل ښــکاري

کاشــکي چــي زه مــړ واى يــا مــي داســي څــوک ليــدلاى نــه
وا وښــتىٰ لــه ديــن نــه خلــک وايــي چــي پاګــل ښــکاري
چــاچي دُښــمن و ايســت د هغــه نــوم پــر خولــه نــه راځــي
چــاچي بيرتــه راوســتىٰ هغــه راتــه اتــل ښــکاري
څــوک چــي يــې وړي ګټــه د جګــړو څخــه مــدام وايــي
دا تــــوري تيــــارې د وطــــن برخــــه د ازل ښــــکاري
يــو چــي ورتــه لار ښــيې بــل هرڅــه پــه ډاډه زړه وړي
ووايــه زړګيــه تــا تــه کــوم يــو ســړى غــل ښــکاري
څــوک پکښــې د نــوي ابــادىٰ نښــي ليــدلاى ســي؟
مــا تــه خــو هــر څــه پــه کنډوالو بانــدي بــدل ښــکاري
مرګــه نــور مــي واخلــه چــي زه دومــره دروا غجــن يمــه
مــا ويــل خــاوره زمــا ده اوس د نــورو پکښــې پــل ښــکاري
دا چــي د دســتار پــه نــوم پــر ســرمو دى دا هــيڅ نــه دى
دا مــو وليــږي غــاړو تــه هــم دا زمــوږ قاتــل ښــکاري
بــس نــاپوه ماليــاره مــا تــه مــه کــړه د بهــار کيســې
بــاغ کــي دي نــوکر ســپيرو اغزيــو تــه ســور ګــل ښــکاري

چيغــي د افســوس چــي د پــردېس د خــولې نــه ووتــې
چــا تــه د غــم ســاندي وي او چــا تــه بــه غــزل ښــکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچې شونډې

زړونـــه کلـــک ســـوه نـــه مـــري څـــوک د چـــا د غمـــه
کنـــــې خــــاوري بـــــه واى زه پخـــــوا د غمـــــه

چـــي يـــاري کـــړې د نـــا دان هوښـــيار زړګيـــه
خـــود بـــه هيـــره کـــړې خـــوږه خنـــدا د غمـــه
داســـي ګـــډې وډې وايـــم بـــه تـــر کومـــه
چـــا تـــه وکـــړم فريادونـــه ســـتا د غمـــه
تـــر خـــوږو خـــوږو خبـــرو دي قربـــان ســـم
کـــوم نـــن درتـــه ترخـــه و ينـــا د غمـــه
مـــرګ پـــه خپلـــه خولـــه غوښـــتل يـــوه ګنـــا ه ده
مـــا بـــه هـــم کـــړې وي دا ګنـــا ه د غمـــه
وچـــي شـــونډې څنګـــه جـــوړې کـــړم خنـــدا تـــه
نـــه يـــم خـــلاص يـــو شـــېبه اشـــنا د غمـــه
چـــي د کلـــي نـــه مـــي نـــه باســـي صـــحرا تـــه
ګيلـــه مـــن بـــه يمـــه خامخـــا د غمـــه

چـــي د ژونـــد غونـــدي وي مـــرګ تـــه مـــي ور پرېـــږدي
پـــردېس غـــوا ړم پـــه دُعـــا وفـــا د غمـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هیله

د دُنیـــا خلکـــو د نظـــر څخـــه ایســـتلٰی یمـــه
لکـــه د تیـــرو زمـــانو د خـــاورو څلـــی یمـــه

د ژونـــد ســـاګاني حسابمه ولـــي مـــرګ نـــه راځـــي
نصـــیبه څنګـــه دي غمونـــو تـــه ســـپارلی یمـــه
بېلتونـــه راســـه بـــې پـــروا یـــار مـــي د کلـــي یوســـه
چـــي دی خنـــد ېږي زه پـــه اوښـــکو لمبیـــدلی یمـــه
عشـــقه نـــور لاس راڅخـــه واخلـــه څـــه دي وکـــړه پـــه مـــا
هـــم خندیـــدم هـــم رپیـــدم هـــم ژړېـــدلی یمـــه
خپلـــو ســـوالونو تـــه پـــه خپلـــه ځوابونـــه وایـــم
د خپـــل یـــار غـــم کـــي داســـي حـــال تـــه رسیدلی یمـــه
ای لیونتوبـــه بـــې وفـــا نـــه ســـې او پـــرې مـــي نـــږدې
ډېـــر ســـوم خوشـــحاله چـــي دي ځـــان ســـره منلـــی یمـــه
عـــادت پښـــتون زړه مـــي پښـــتون زمـــا وجـــدان پښـــتون دی
څـــوک چـــي مـــي نـــه غـــواړي نـــو کلـــه ورغلـــی یمـــه
اوس مـــي پـــر غرونـــو ګرځـــوي مـــدام د ســـیوري غونـــدي
چـــي د اشـــنا لمـــر غونـــدي مـــخ تـــه دریـــدلی یمـــه

ګورتـــه بـــه یوســـمه ارمـــان دي د وصـــال جانانـــه
پـــردېس تـــه نـــه راځـــې پـــه ژونـــد کـــي پوهیـــدلی یمـــه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بیا پر مخ سوې پریشانه زما اوښکي
دومره مه ګڼه ارزانه زما اوښکي

ستا د غم قافلې د ېري زړه ته راغلې
هر کلي یې کړې ستومانه زما اوښکي
د خپل کبر او غرور نه به لاس واخلې
که دي ولیدې جانانه زما اوښکي
دا چې ګل د یار د مخ سره سیالي کړي
ستا سیالي کوي بارانه زما اوښکي
را ته لېږد خو شحالۍ لپاره پر ېږده
لا دي بس نه دي خفګانه زما اوښکي
که مې یار د خپل راتللو زیری راکړي
بیا نه وینې هجرانه زما اوښکي
د درد من زړګي دردونو بدرګه کړې
چې راغلي تر ګریوانه زما اوښکي

په سلګو سلګو بیده سومه پردېسه
وچې سوې نه سوې پښېمانه زما اوښکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مــه ځــه نــور پــر دغــه لاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
ای زړګیــــه وفــــاداره لیونتــــوب تــــه دي نــــږدې کــــړم

د اشــنا د دیــدن وږې پــه شــوګیر بانــدي مــوږ نــه ســوې
کښــینوې مــي تــر ســهاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بــس دغــه غمونــه بــس دي خوشــحالی درکــوای نــه ســي
لا نــور ځــه غــوارې لــه یــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه ســلګونو وعــدې نــوري یــې هــم کــړي وې رانغــی
پرېــږده پرېــږده انتظــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
کلیــوال دي راخبــر کــه ورتــه کــاښي پــه لاس ورکــه
مــه مــي وژنــه بــې سنګســاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
یــو لښــکر د رقیبــانو پــه مــا هــیڅ کــولای نــه ســي
خــو دیــار خولــه کــي انکــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بیــا مــي نــوم پــه خولــه یــاد نــه کــړې پــه مــا بــد ښــکاري ستاکلی
دادی وځــم دي لــه ښــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه پښــیمانو قــدمونو بیرتــه شــاته راتــلای نــه ســم
مینــي نــه لرمــه چــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

تــه د تــورو غرونــو هــا خــوا تــه ژونــدی اوســې پردېســه
زه دي غــم کړمــه بیمــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شپې

د یار ژوند غواړمه ویره بې له تا
موږ خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کي تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شپې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کي تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کېږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

١٣٨٥\٨\١٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال ختټک جوړيږي
چي يې خبري دُښمنانو ته سبق جوړيږي

پخوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړيږي
يارانو راسئ نوي رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړيږي
خدايه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هديرو باندي مارکيټ د يو احمق جوړيږي
د نورو ژوند ته اسانتيا وي بيا بري سولې
موږ ته بمونه بس د يو بل په کومک جوړيږي
دُښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولي ته چنګک جوړيږي
چي لاس وهنه د شيطان ګاونډي نه وي پکښي
په يوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړيږي
خبري ډېري سري يې يو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړيږي
ولي مو توري د دُښمن په ځيګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بيا نيم ميتر په خامک جوړيږ؟

پردېسه چپ او سيره دې وطن کي هيڅ مه وايه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړيږي

۱۳۸۴\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجـــران دی کـــه وصـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
تـــن خفـــه زړه مـــي خوشـــحال دی نـــه پـــو هیـــږم

چـــي مـــي ټـــول عمـــر زړګـــی پکښـــې بنـــدي ســـو
دا یـــې زلفـــي دي کـــه جـــال دی نـــه پـــوهیږم
زمـــوږ د کلـــي کـــوڅې اور واخیســـت لمبـــه ســـو ه
کـــه پـــر ســـر د یـــار ســـور شـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
ټولـــه شـــپه ورپســـې ژاړم چـــي را یـــاد ســـي
دا مـــي حـــال دا مـــي احـــوال دی نـــه پـــو هیـــږم
جانـــان ولـــي د رقیـــب د غـــاړي هـــار ســـو
زمـــا خـــو جـــار تـــرې ســـر او مـــال دی نـــه پـــوهیږم
دا د غـــم شـــېبې د هـــر چـــا پـــر زړه تـــم ســـي
کـــه پـــر مـــا یـــو ســـاعت کـــال دی نـــه پـــوهیږم
یـــاره نـــن راتـــه صـــفا خبـــره وکـــه
زمـــا لپـــاره دي څـــه خیـــال دی نـــه پـــوهیږم

ځـــان مـــي تـــه یـــې زړه مـــي تـــه یـــې ای پردېســـه
بیـــا دي ولـــي رقیـــب ســـیال دی نـــه پـــوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ ليکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تېرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پېژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقيب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ويشل سوي برخې ټولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ويل دي
زمونږ جونګړي تې يو شپه را وله خدايه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښې ښکلي ټولې د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د يارۍ په مُبايل دي

١٣٨۴\١٢\٢٩

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هـــر چـــا نـــه لـــري اوســـو زړه رانـــه غوښـــتنه وكـــړه
تنهـــا بـــه نـــه تېرېـــږي ژونـــد مـــا تـــرې پوښـــتنه وكـــړه

يـــا بـــه يـــو دواړه ملامـــت يـــا بـــې ګنـــاه يـــو دواړه
مـــا بـــه هـــيڅ نـــه هيـــروی تـــا چـــې يـــې ســـتاينه وكـــړه
زه يـــې پخـــوا لا پرهرونـــو بانـــدي مـــوړ ســـاتلم
خـــو دا دی ســـتا ســـره يـــې اوس د خـــولګۍ ژمنـــه وكـــړه
اوس بـــه پـــر يـــار ســـي را خپـــاره د حيـــرا نتيـــا رنګونـــه
ســـتا د ژړ رنـــګ زمـــا د پرهـــر كـــه يـــې ليدنـــه وكـــړه
ڠـــومره نـــادان وې زه دي پريښـــوولم د يـــار ســـترګو تـــه
چـــا چـــې ويشـــتلي ګـــوره چـــا يـــې درملنـــه وكـــړه
هغـــه خنـــدا چـــي اننګـــو كـــې جـــوړول ډولونـــه
زه خـــو يـــې وړی ومـــه تـــا مـــي پلټنـــه وكـــړه
غنچـــه د ګلـــو مـــي پـــه لاس كـــي انتظـــار يـــې كـــوم
راســـره بيـــا جانـــان يـــوه وعـــده اغزنـــه وكـــړه
د رقيـــب مـــخ تـــه دي راوكتـــل پـــه ډېـــره مينـــه
يـــاره دا ســـتا د شـــوخ نظـــر نـــه مـــې مننـــه وكـــړه

ليـک يې راغلی دی كه خدای كول پردېس به راسي
ډېر سره ګران يو زما په ياد يې دا ليكنه وكړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیـــــدن لاره بنـــــدوي ډېــــر مشـــــکلات راکـــــوي
د چـــا ګنـــاه نـــه ده پرهـــر زړه تـــه حـــالات راکـــوي

د عشـــق بیمـــار یـــم طبیبـــان ســـول د بېلتـــو ن ملګـــري
د خـــوب خنـــدا نـــه یـــې پرهیزکړمـــه غـــم زیـــات راکـــوي
د اشـــنا حُســـن ورځ پـــه ورځ زیـــاتېږي خـــوار نصـــیبه
کلـــه بـــې مـــا تـــه د بوســـې پـــه نـــوم زکـــات راکـــوي
زه د بېلتـــون شـــپو کـــي لـــیکم ورتـــه د زړه خبـــري
ځـــواب رټلـــی یـــار پـــر وخـــت د ملاقـــات راکـــوي
لکـــه چـــي زمـــا ســـره تـــر عمـــره اوســـيدل یـــې خـــوښ دي
یـــاره یادونـــه دي غیـــبر داســـي پـــه احتیـــاط راکـــوي
تـــا بـــه پـــه ژونـــد وي جـــدا کـــړي څـــو ببوســـه زړونـــه
بېلتونـــه یـــار بـــه زیـــری نـــن ســـتا د وفـــات راکـــوي
ســـترګي دي نـــه دي د هلمنـــد ســـیند دی څپـــې نظـــر دي
مـــا ډوبـــوي مســـکا د شـــونډو دي نجـــات راکـــوي

ځکـــه پـــردېس پـــه خپـــل وطـــن کـــي لا پـــردېس اوســـېږم
زمـــوږ هـــر څـــه مفـــت غـــواړي خپـــل هـــر څـــه پـــه خیـــرات راکـــوي

۱۳۸۵\۲\۲۸
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولې رانغلې صنمه لا تر اوسه
د راتلو دي یم په طمعه لا تر اوسه

سر او مال مي تر قربان سه چي هر ځای وي
پت د میني یې پالمه لا تر اوسه
د جانان سره راځې ورسره ځې نه
غمه پاته سوې بې غمه لا تر اوسه
په زړه کلک دی ځواب نه سي رالیږلای
چي هر لیک ورته لیکمه لا تر اوسه
یار چي تللی دی دا څو کلونه تېر سول
خوب مي نه سته ای عالمه لا تر اوسه
پرهرونه مي د زړه پر زیاتېدو دي
نا خبره یې ملهمه لا تر اوسه
چي ژوندی یم مهربان به درته وایم
مړ دي نه یم د ستمه لا تر اوسه

د پردېس وران کلی څومره پر ما ګران دی
په ورځ څو ځله ورځمه لا تر اوسه

۱۳۸۵\۷\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختــره راتــه یـاد کــه تیــر زمــان د مــا شــوم تــوب
زمــورږ خــوار کلــي تــه راولــه یـاران د ماشــوم تــوب

خــو کاشــکي دي وای ځــان ســره هغــه شــېبې راوړي
پــه هــر ســاعت مــي کــړی دی ارمــان د ماشــوم تــوب
دا خلــک دي بــې درده یــو او بــل پــه کــاڼو ولــي
پــر مــوږ یــې هــم کورونــه کړلــه وران د ماشــوم تــوب
یو ته یې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دی کیسه که
درتــه وکــړي هــر افغــان د ماشــوم تــوب
آخیــر بــه مایوســي ورتــه اختــر کــي غیــږه ورکــي
چــي قــدر نــه کــړي زمــا غونــدي انســان د ماشــوم تــوب
چــي اوس دي پــه جرګــو اشــنا تــر کلــي راتــلای نــه ســي
زړګیــه هغــه ژونــد وو پــر جهــان د ماشــوم تــوب
اختــره زه بخښــنه غــواړم ډېــر یمــه بــې وســه
لمــانځلای چــي دي نــه ســمه پــه شــان د ماشــوم تــوب
کــه زړه مــي ورکــی ځــه پــروا کــړي بیــر تــه بــه یــې راوړي
مــا هــم یادګــار ســاتلی د جانــان د ماشــوم تــوب

چــا ښــکلي جــامې وا غوســتې ځــوک چــا تــه انتظــار کــړي
زه لیکمــه پــردېس یــار تــه بیــان د ماشــوم تــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱
کوچنی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لا سونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه د رسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مي مات کړه ټول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازي یې غمونه شوګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مي نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیر یم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مي خپل جانان ته رسوم
زه داسي ژوندون نه غواړم چي یار وي ستا په څنګ کي
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مي بې تنګي ګڼلای نه سې
یقین به دي په دې لار کي ګمان ته رسوم
ښکاریږمه کامیابه د رقیب مقابله کي
ډیوه دي ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

۱۳۸۶\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کانړي زړه

مــــخ پــــه شـــبنم مېنځـــي بـــل کـــار نـــه کـــوي
ګلـــــه ګلونـــــه خـــو ســـينګار نـــــه کـــوي

ازلــــــي حُســــــن دي زيـــــاتي کـــــړي دي
مهربـــاني چـــي پـــر مـــا خـــوار نـــه کـــوي

بـــه غيـــر لـــه تـــا پـــه دې دُنيـــا کـــي بـــل څـــوک
پـــــه ژړيـــــدو مـــــي افتخـــــار نـــــه کـــوي

څـــوک چـــي د ګـــل خـــو شـــبويي نـــه پيژنـــي
هغــــه پســــرلي تــــه انتظـــار نـــه کـــوي

تـــل هغـــه زړه د غـــم نـــه پـــټ او ســـيړي
د پټـــي مينـــي چـــي اظهـــار نـــه کـــوي

زه ليـــــــوني وم درتـــــــه ومـــــــي ويـــــــل
چـــي بـــې لـــه تـــا مـــي زړه قـــرار نـــه کـــوي

چـــي پکښـــې ســـتا دا ښـــکلي ســـترګي نـــه وي
مـــزه دا کلـــي او دا ښـــار نـــه کـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاســــونه مـــــي اغـــــزو ســــوري كـــړل
بيــــا هـــم د ګـــل غخـــه انكـــار نـــه كـــوي

مـــــورږ ورتـــــه ســــتوري د اســــمان حســـابو
ښـــكلي د خپلـــو وعـــدو شـــمار نـــه كـــوي

د كـــــاڼي زړه ســــره مـــــي مينـــــه كـــړې
خـــداى دي زمـــا مـــرګ پـــه سنګســـار نـــه كـــوي

پـــــه قـــــدمو كـــــي ورتـــــه زړه ايږدمـــــه
اشــــنا راتلـــــه پـــــر دغـــــه لار نـــــه كـــوي

پــــــردېس دوران د ليونتـــــوب تيـــــر كـــــړى
نـــــور بــــه پـــه ښـــكلو اعتبـــار نـــه كـــوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د لیونتوب وو څه خواږه وختونه تېر سول
چي له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نه خبره د خپل ځان وم چي ماشوم وم لیوني وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کي اغزی وم

نه مي غوښتل د چا بده نه په بد مي څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کي مي ثانیې وې حسابلي
نه مي دوې بې ګناه سترګي د چا غم وې ژړولي

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چي صنم راسره نه وو

چي زړګي ته مي دوو سترګو د جانان لاره پیدا کړه
زما اوښکو په کوڅو کي د ګریوان لاره پیدا کړه

د وصال په خوب مور نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تریخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیــــدن تــــول اُمیدونــــه مــــي د زړه څخـــه بهــــر ســــو ه
ټولــــه خلــــک پــــه ظلمونــــو د بــــې ننګــــه یــــار خبــــر ســــوه

بــس د ژونــد پرلویــه دښــته بــه دي پربــږدي پــه غمــو کــي
مــا تــه نــه ښــکاري یــارانو حوصــله د ښــکلو زړو کــي

ســتا پــه کلــي کــي مــي تیــر کړلــه کلونــه تــه رانغلــې
لا هــــم هلتــــه وم جانانــــه تــــر پرونــــه تــــه رانغلــــې

تــا راکــړی لویــه خدایــه دې دُنیــا کــي امانــت ژونــد
د نفــرت نــه مــي نفــرت دی تیــروم پــه محبــت ژونــد

د هــر غــم زور مــي لیــدلی ګرانــه ســتا پــه یارانــه کــي
تــه خــو شــحال اوســې جانانــه دا د غــم پــه زمانــه کــي

هــم یــم مینــي ســوځولی هــم پــه مینــي کــي لمبــې دي
هــم ګُمــان یــې پــر ایمــان کــړم چــي د مینــي یــې تــوبې دي

مــا پــر بــدو کــړي ښــه دي ځکــه نــن مــي قــدر نســته
هــم جانــان رانــه خفــه دی هــم د زړه مــي صــبر نســته

اشــنا ښــکلی دی د رنګــه چــا ویــل چــي ملامــت دی
پــر وعــدو چــي وفــا نــه کــړي دا د هــر ښــکلي عــادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک چي زما ځان وو هغه هیرکړم د ځان هیر یم
ژوند د غم کوهي کي تیرسو د خوښۍ د کاروان هیر یم

ورځ تر بلي غمجن کیږم دا د غم په دُنیاګۍ کې
لویه خدایه د هر ښکلي نظر مات ته مي لوګی کې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښکلې راسه چي دي ښکل کړم ښکلول دي ګناه نه ده
لږ مي زړه ته رانږدې سه خپلول دي ګناه نه ده

ما ته مه وایه چي څوک یې زما د میني قدر وکه
په دیدن پسې دي مرمه راته وایې صبر وکه

لږ خو ځان ته فکر وکه بې وفا وخت بې وفا دی
تیر وخت بیرته نه را ګرځي دا عادت یې لکه ستا دی

یاره داسي وخت به راسي تا به هم زما په شان کي
لکه زه چي حیران ښکارم تا به هم داسي حیران کي

دا حالات دي زموږ وطن کي هر څوک ډېر کوي ظلمونه
خزان ورژول ستا په شان تنکي تنکي ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سینه ګولو باندې غلبېل سي

اوس ته ووایه جانانه ظلم ښه دی او که مینه
مینه نه مني هیڅکله چې سي توي د انسان وینه

خندیدلې له اوله خوا اخیر دې لیوني کړم
په نازونو چې دې خپل کړم په غرور چې دې پردی کړم

یاره عمر د ګل لږ دی د بهار موسم به تیر سي
پټه مینه ساتې ولې د اظهار موسم به تیر سي

پر هغه تصویر مئین یې چې هنداره کې ځان ګورې
ای نادانه یو ځل راسه که مې خیرې ګریوان ګورې

اجازه راکه جانانه چې دې ښکلي مخ ته ګورم
یا به نه یې یا به نه یم خپل نیمګړې بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پټه دغه ښکلې خولګې تانده
د خپل حُسن په دوران کې پر تار تار ګریوان مې خانده

ته ظالم د وخت په شان یې ته بهار راځخه ساته
ته خولګې راځخه ساته ته اقرار راځخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای په امان

جانان په کلي کي پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله يې زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدايه ګناه مي څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وينو ته دي تږي مړه هم هيڅ نه وايي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چي زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د يو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تر ې ښه دی خو چي دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پيغلې ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چي سترګي دي سي هيري رانه
مينه دي ورځ په ورځ زياتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چيري مزدوري کومه
اوس راته هيڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

خدایه قیامت نه دی اسمان هم نړېدلی نه دی
ستوري هم هغسې رپېږي خو موږ کډه کوو

د خدای په امان تا هم د زړونو پر مالک سپارمه
وګوره اوښکي مي بهېږي خو موږ کډه کوو

کله نا کله د پردېس مزار ته پورته که لاس
یوه شېبه مي نه هېرېږي خو موږ کډه کوو

۱۳۸۵\۵\۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په کلي کي يو وخت يو ښکلی ځوان وو
د هر چا د سترګو تور پر هر چا ګران وو

کليوال يې په مجلس نه مړېدله
ښه يې خوی وو او سپېڅلی مسلمان وو

هره ورځ د خندا ډکه خوله به راغی
هر سړی يې ښو اخلاق ته حيران وو

نه يې کړی د يوه غيبت وو بل ته
نه خوشحال د کليوال وو په تاوان وو

چي د ده په شان ځو نور ځوانان پيدا سي
بس همدا مي د ماشوم زړګي ارمان وو

هر ساعت به يې د الله شکر ادا کی
چي بېغمه چي ژوندی پر دې جهان وو

فريادوني له نيستۍ څخه ګوَله
هيڅ پيسي ور سره نه وې پريشان وو

د خدای ورکړه ده ځوان ډېر دولت پيدا کی
د خپل بس موټر په خپله موټروان وو

د پيسو سره يې مينه سوله زياته
ځيني هير هغه د لوږي تير زمان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلډینګونې د لمر وړانګو بربنَولَه
اول نه خو بیا زمونږ د کلي خانوو

تجارت یې د انسان د وینو زده کی
افغانان بې قتلول خپله افغانوو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندې پښیمانوو

یوه ورځ زمونږ پر کلي زلزله سوه
نور ولاړوه د ده ښکلی بلډینګ ورانوو

بیر ته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څو مره په منډه ترې روانوو

بیر ته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیر ته هغسي عاجزه هغه ځوانوو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چي کړی په ده باندې امتحانوو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځانوو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلانوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنـــــده ســــره لــــويي ځـــــومره بـــــد کـــــار دی
دا زمـــــا ماشــــوم زړګـــــی ځــــومره نـــــادان وو

د پیســــو مینــــي کـــــړه لار راخـخـــــه ورکـــــه
لــــوَړَه مځکـــــه مــــي لیـــــده کښـــــته اســـمان وو

ځـــــو کلونـــــه تـــــر غرمـــــې پــــوري بیـــــده وم
رانـــــه هیـــــر وخــــــت د لمانځـــــه او د اذان وو

دا بـــــــه حـــــــال وي همېشـــــــه د کبرجنـــــــو
دا چـــــي هـــــر ځـــــه وســـــول امـــــر د ســـــبحان وو

د آزاد ژونـــــدون پـــــه قـــــدر چـــــي پـــــوه نـــــه ســـــو
اوس جهـــــان ورتـــــه وړوکـــــی یـــــو زنـــــدان وو

خدایـــــه ســـــتا تـــــر باچـــــاهي پـــــردېس قربـــــان کـــــړې
نـــــن مـــــي ولیـــــدی د ژرنـــــدي آســـــېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تیرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهــار پســې مــدام وي خــزان داســي
چــي راځــي دُنيــا تــه وي بــه روان داســي

پــر هــر حــال بانــدي مــي شــکر دی خاونــده
لکــه تللــی چــي وو راغــی جانــان داســي

دلتــه ګــل وو خــو اوس نســته کــه دي يــاد وي
ســتا بــه هــم تيــر ســي د حُســن دوران داســي

چــي غلطــي ارادې ورســره نــه وي
ســره يوځــای دي وي دوه مئينــان داســي

لکــه کــوم عــادل باچــا چــي پــر تخــت کښــېني
ســتا تصــوير مــي د زړه کــور کــی ودان داســي

لاس پــه لاس د رقيبــانو مــخ تــه ګرځــي
ځــومره خونــد کــوي ســپېڅلي يــاران داســي

پــه ســيالۍ کــي د رقيــب چــي دي کاميــاب کــړم
همېشــه اوســې کاميــاب پــر جهــان داســي

يــم حيــران ســتا پــه زړه کــي څنګــه زړه دی
نــه دی کلــک کــاڼي اشــنا د بيابــان داســي

چــي خفــه نــه ســې رويبــاره يــار تــه وکــه
ســلام داســي کــلام داســي بيــان داســي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن راوړه کـه مـي سـر ځـي پـروا نسـته
زه د میـنـي غـواړم ګټـه تـاوان داسـي

سـتا د مـخ ښکلول زمـا د زړه ارمـان وو
سـتا د زړه دي خـدای پـوره کـړي ارمـان داسـي

چـي یـي تـل خنـدا پـه مـوږ پـوري کولـه
ژړیـدلي دي هغـه رقیبـان داسـي

زمـا نـه رنـګ د اوښـکو هیـر سـو خوشـحالیږه
نـن مـي وویـل زړګـي تـه ګریـوان داسـي

ملامـت نـه دی بلبـل چـي پـر مئـین دی
وي کـتږ مـتږ لکـه سـتا شـونډي ګـلان داسـي

مـا تـه ښـکاري یـاره دواړه لیـوني سـوه
چـي پـه منـډه سـوه بېلتـون او هجـران داسـي

د ښـو پـه غشـو ویشـتی دي پـر زړه یـم
خـدای دي مـه کـړه پـر بـل چـا مهربـان داسـي

شـبنم مـخ مېنځـي د ګـل خـو ځـان تـر جـار کـي
د پـردېس ژونـد دي تـر تـا سـي قربـان داسـي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مي لیدی چي بید ېدم ستا د وربل سیوري ته
ما ویل غرمه به تېروم ستا د وربل سیوري ته

که اجازه دي وي یو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سیوري ته

یو کال بېلتون او هجران د واړه را پسي ګرځیدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سیوري ته

د خدای لپاره راته مه وایه چي بیرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سیوري ته

ښکاري دُعا مي سوه قبوله د خدای درکي اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سیور ته

لکه چي څوک ترونی لاندي وخوري باغ کي میوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سیوري ته

د خواړه خوبه چا را ویښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سیوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پرېـــږده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه تـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

په تول ژوند يو ه شپېبه به مې هير نه سي
ياره ستا مړاوي کاته به مې هير نه سي

که په سرو سترګو ژړا درپسې وکړم
په سرو شونډو خند بډه به مې هير نه سي

زه دي خپل کلي ته ولي رابللم
اوس تر مرګه دا کوڅه به مې هير نه سي

چې وصال کې دي هجران رابانـدي راوست
ای جانانه هغه شپه به مې هير نه سي

زما د زړه غوښې پر بل چا پېرزو نه وې
ستا ظلمونه راسره به مې هير نه سي

ډېري شپې بې په يادونو کې سبا کړم
يار د ناز په خوب بيده به مې هير نه سي

اول مينه بيا رتلې ځواب راغی
دا به هير کړمه هغه به مې هير نه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــو نـــوره يـــاري نـــه کـــوم د ښـــکلو
خپـــل زخمـــي زخمـــي ســـينه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پـــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د يـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

د رقيـــب زړه يـــې ســـوځلی وو بـــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پربـــړده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هيڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

قســـمونه يـــې د مـــخ ليـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

ملامتـــه يـــم پردېســـه خـــولګۍ واخلـــه
بيـــا پـــه مينـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هر کله راسي په خندا پسرليه
پر وعده ټینګ او با وفا پسرليه

ستا د راتلو په انتظار انتظار
غمجني شپې مو کړې سبا پسرليه

د دیدن زیری یې خوږ منو زړوته
تل دي ملګري وي ښکلا پسرليه

خوږ پر افسوس ستا په راتلو راځه
اشنا د ژوند لارکړه جلا پسرليه

ښکلو ګلونو ته دي نه ګورمه
د ښکلو میني کړم تباه پسرليه

ما کړل رنګین په اسویلو غمونه
تا کړل رنګینه دا دُنیا پسرليه

خپل دي ګلونو ته شبنم راوستی
زما دي سترګو ته ژړا پسرليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتـــــه ښـــــکاریږي بـــــې اجلـــــه مرګـــــی
چـــي بـــې اشـــنا راغلـــې پـــر مـــا پســـرلیه

راســـره یـــې نســـته د لیـــدلو طاقـــت
د ګـــل پـــر شـــونډو د مســـکا پســـرلیه

جانـــان خفـــه ســـو تـــه هـــم مـــخ واړوه
ښـــه یـــم تنهـــا تنهـــا پســـرلیه

رنګونـــه تـــول دي زمـــا د یـــار پـــه شـــان دي
هســـي نـــه کـــړې دي وي غـــلا پســـرلیه

یـــو څـــو ســـپېڅلي ارمانونـــه د زړه
ســـو لـــه نیمګـــړي نیمـــه خـــوا پســـرلیه

زمـــا ســـلام ســـتا د ګلونـــو غونـــدي
وایـــه پـــر کلـــي د اشـــنا پســـرلیه

د یـــار ســـتم کـــه وو پـــردېس وژلـــی
قبـــر تـــه راســـه خامخـــا پســـرلیه

۱۳۸۵\۱\۲

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي دري ورځي دوام نه کړي
ښکلي ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتي لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمینده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بیا پري د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه دی زما لپاره غم دی غم
غم کي د انسان او سيدل څه مانا

خوله کي د اشنا چي ترنم نه سو
مه ليکه پردېسه غزل څه مانا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانيمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خړ خېبر خړي درې خاطر ته
وایم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند یې هم وو ذرې ذرې خاطر ته

الهي دا ئـل مې دُعا قبول کړې
چې سي رڼا توري تیارې خاطر ته

د سرو ګلونو رنګ به هیر وو ځیني
یار چې بې شونډې کړلې سرې خاطر ته

چې په هر شعر کې یې ستاینه کړې
ورکړی غم هغې ځیرې خاطر ته

د خېبر ټوله سپلني لوګی سول
ښکاري چا زلفې کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصیب کې شوګیرې خاطر ته

نظر یې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نیولي وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــي يـــــې پـــــه ژونـــــد خبېـــــر تــــــه نــــــه راتللــــــې
مــــــړ ســــــو دُعـــــــا کــــــړې کــــــه ښـــــيرې خاطرتـــــــه

ډېـــــر دومـــــره ډېـــــر ســـــتا د ظلونــــو پـــــه شــــان
ګـــــلان پـــــر قبــــر بــــــه کــــــرې خــــاطر تــــــه

مــــــا يــــــې لا ښــــــکلی مــــخ ليـــــدلی نـــــه وو
ښـــــــه راغلـــــــی وويـــــــل هـــــــديرې خاطرتـــــــه

ورتـــــــه دُعـــــــا کـــــــړه دپـــــــردېس زړګيــــــه
کـــــــه د ويلـــــو څـــــه لــــــرې خاطرتـــــــه

۱۳۸۵\۲\۳۰

دا شعر ارواح ښاد خاطر افريدي او د هغه اشنا ته ډالۍ سوی دی

څه وو ایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته مو سندري په سلګو باندي بدلي سوې
دلته خوشحالۍ وې په غمو باندي بدلي سوې

دلته ډېري پیغلي کونډي سوي دي د پلار پر کور
دلته پښتنې وې لیونو باندي بدلي سوې

دلته تاریخي اثار هر چا تر وسه لوټ کړله
دلته کلاګاني په مورچو باندي بدلي سوې

دلته مشران د یو او بل په سیالۍ ظلم کړي
دلته د چا اوښکي بارانو باندي بدلي سوې

دلته چي یي قدر د پښتو او صداقت کړی
دلته یي سیني په غلبېلو باندي بدلي سوې

دلته هر څه وسول ټول جهان یي تماشه وکړه
دلته سري ډولۍ په جنازو باندي بدلي سوې

دلته خو د لمرځلانده مخ لوګیو ونیوی
دلته سپیني ورځي تورو شپو باندي بدلي سوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــــه د ورور وينـــــي د خـــــور اوښـــــکي بهيـــــدلي دي
دلتــــه مـــو بـــا غچي پـــه هـــديرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه مـــي خپـــل ورور لاســـــونه وتـــړل پرديـــو تـــه
دلتــــه جـــذبې د زړه ګيلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه بـــه يـــو لويـــه تجربـــه راســـي دتيـــر پـــه شـــان
دلتــــه کـــه بيـــا چيغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه پـــردي ويـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتــــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګيرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت راته کرلي ټول غمونه
په مجبور زړه مې منلي ټول غمونه

زما په شان یې بل ځوک دومره قدر نه کړي
بل ځای نه ځي پوهیدلي ټول غمونه

ستا په لاس مې د ارمان جنازه باسي
ستا له خوا ځخه راغلي ټول غمونه

ما سودا ورسره کړې زړه په زړه وه
جانان راکړل د خپل کلي ټول غمونه

یو پر مخ مې د رنځو اوښکو باران دی
بل پر زړه مې وریدلي ټول غمونه

دا د کاڼي غوندي زړه ته دي حیران یم
غمګین نه سو ځیني تللي ټول غمونه

نن مې ولوستله ستا د مخ کتاب کې
خوشحالي نسته لیکلي ټول غمونه

کرم ګمان چې لیوني به رانه جوړ کړي
د زړه کور کې مې ساتلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر سرو شونډو خندا د خدایه غواړم
زما په برخه رسیدلي ټول غمونه

اسویلي ورته وړمه د پسرلي سوه
د زړه بڼ کي غوړېدلي ټول غمونه

راسه خدای د پاره ځان سره یي یوسه
ما تې مه پرېږده ای ښکلې ټول غمونه

یا غمونه قاتلان د اُمید نه وای
یا وای ستا کتو وژلي ټول غمونه

یا مي ستا سترګي لیدلي نه وای یاره
یا مي نه وایې لیدلي ټول غمونه

یا مي اور د محبت په زړه کي نه وای
یا پکښې وای سوځیدلي ټول غمونه

یا کوڅه کي دي اثر دی چي درځمه
یا سول ما باندي غښتلي ټول غمونه

یا د ښکلو مینه ډکه ده له غمه
یا یي ما ته رابخښلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت لره سزا سته خبر نه وم
محبت سره ترلي تول غمونه

پر تار تار ګريوان مي مه خانده جانانه
خير که ستا نه کوچيدلي تول غمونه

اى ظالمه پردېس ځنګه درنه هير سوو
ستا په غم يې پيژندلي تول غمونه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

تګ ګاونډى

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د ځنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسې خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کې ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا څخه یې پر هیز کړو په تیارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ویي سوځل دواړه یو مې زړه دی بل مې تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لا یې زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مې وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مې د ناتوان زړګي پوره کې
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کې
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهیدم
ځکه خو خیري ګریوان ټولي دُنیا ولیدم

داسي دي وکتله نن د پردیو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د لیونیو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپیژندم

راغلي یو دُنیا ته یو امانت یو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت یو دواړه
ته به مغرور ګرځیدې او زه به نه صبریدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مي له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بیا دي هم مخ وا ړوی بې اوره وسوځیدم

آخیر چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر یو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړیدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنـــه څنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داڅـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خو ښ کـار د هـر صیاد دی ژوند آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
ډېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اسانتياوي د تعلـــيم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځيدو هيلـــي غلـــيم پـــوره کـــړې
زمـــوږ هـــر اُستاد لکـــه رشـاد دی څـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک يـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی يـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د يـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډينګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هيـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پــــرديس د ماشــــوم تــــو ب د ورځــــو شــــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډېــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمـــا يـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــې د خپـــل لاســـه دي اور اخســـتی
اســـلام آبـــاد چـــې د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

له دُنيا تللی روحاني پر دغه لار نه راځي
په دې پوهېږم بيا مې هم زړه ته قرار نه راځي
په دا سې ظلم دې جامې ورته په وينو سرې کړې
لکه پر تا چې تر قيامته د مرګ وار نه راځي

په يادکې سلګۍ

دا حقيقت دی په وعده دی مرګ
خو ګران لحد ته ارماني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې يې له غېږې روحاني تللی دی

د انسان وينه بې ارزښته ګڼي
د وحشت زړه رابانـدې نه يخېږي
د ارمانو نو جنازې وتلې
د اُميدونو خو نوم نه يادېږي
لکه ماشوم دوست دُښمن نه پېژني
د مرګ وزر لاندې مو ژوند پټېږي
دا سې ګناه روحاني نه وه کړې
چې په سزا کې يې لحد رسېږي

بې وسه اوښکې مې له سترګو څاڅي
په دې پلمه چې د زړه غم کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحـــق وينـــا يـــي جنـــازه ســـوه رهـــي
پـــــر حقيقـــــت يـــــو قربـــــاني تللـــــى دى
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرېي روحـــاني تللـــى دى

د خپـــل ولـــس پـــر بېوزليـــو بانـــدي
پـــه چيغـــو چيغـــو ژړيـــدى روحـــاني
ځـــان يـــي شـــريک د بـــل پـــه غـــم كـــې ګڼـــى
چـــي كلـــه كلـــه مـــي ليـــدى روحـــاني
د ســـولي امـــن پـــه ارمـــان بـــه وو تـــل
د جنـــګ پـــه اور كـــي ســـوځيدى روحـــاني
زمـــوږ خلـــک ولـــي پـــر مختـــګ نـــه غـــواړي
دا ســـي بـــه مـــا تـــه ږغيـــدى روحـــاني
چـــي يـــي پـــه ټولـــه ژونـــد ليـــدلى نـــه وو
لـــه هغـــو هـــم نـــه وو پـــردى روحـــاني

نـــه يـــي غوښـــتله د وطـــن تبـــاهي
نـــه لـــه دُنيـــا نـــه تـــاواني تللـــى دى
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرېي روحـــاني تللـــى دى

روحـــــاني وړى بـــــه دي وي دا ارمـــــان
چـــي د دوســـتانو ډک وطـــن پاتـــه ســـو
د صـــداقت بـــدل يـــي داســـي دركـــى
هغـــه پرهـــر دي پـــر بـــدن پاتـــه ســـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـــه هلمنـــد چـــي يـــي څپـــې وهلــــې
چـــي کلــه تـــه ولاړې غمجـــن پاتـــه ســــو
اوس پــــه تصـــوير دي تنـــده نـــه مـــاتېږي
ســـتا راســـره آخيـــر ديـــدن پاتـــه ســــو
يـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم کلــــی درنـــه نـــن پاتـــه ســــو

پـــردېس پــــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــی دی

۱۳۸۷\۳\۲۱

د شپې يو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

څومره اثر دي وو په دوو سترګو کي
د ژوندون لاره یې کړه و رکه رانه
یوه خوږه خاطره خوب کي اشنا
شپه تر سهاره یې کړه ورکه رانه
زما اُمید زما د ژوند خوشحالي
بس بې اختیاره یې کړه و رکه رانه
شهید ارمان ته مي دُعا زده کړې
خو تر مزاره یې کړه و رکه رانه
جانانه دغه ستا د کلي کوڅه
په څو څو واره یې کړه و رکه رانه
خپل او پردي به مي کتله پکښې
د زړه هنداره یې کړه و رکه رانه
ما دي کیسه لیکل د ښکلو سترګو
پس له تکراره یې کړه و رکه رانه
آخیر مجبوره ژړېدو ته سومه
بل هره چاره یې کړه و رکه رانه

د یار د حُسن یاغیتوبه ولي
زړګی مي ستا تر تاثیر لاند ي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه و سوه زما په زړه کې اوسي
یار نه خبره دی که نه پوهیږي
هر قدم ږدي د زړه پر سر دا ښکلي
د خپل ښکلا په قدر څه پوهیږي
شونډي انکار کوي خو سترګي دي نن
په زړه راکښونکي اشاره پوهیږي
غوړیږي نیولی تر سهاره پوري
ستوري د مینې په کیسه پوهیږي
اوس هیرول یې ناممکن ګڼمه
کله مې زړه په بهانه پوهیږي
زما و مرګ ته رقیب مه رالیږه
په دې خبره دي بانه پوهیږي
د اوس په ښکلو کې په سلو کې یو
سته په سپیڅلې یارانه پوهیږي
چې ستا غرور مې په مجبوره زړګي
نور څه کوي یو الله (ج) ښه پوهیږي

پر ما رانغلې لیونتوبه ولې
غمونه ټول راپوري خاندي راسي

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولې
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

لکه شبنم د ګل پر مخ بیده وم
لکه خپل مینه د ښکلا سره وم
موږ ماشومان وو لوبېدلو باغ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنه پټ د ونو خوا سره وم
چا راته وویل سته سنګسار مینه کي
حیران ولاړ د زړه د رزا سره وم
نه مي د میني ناز ادا پیژندل
نه یې مخ سوی د سزا سره وم
دا خلک څومره مهربان ښکاریدل
زه یې پرې ایښی د اشنا سره وم
خو شپه د سترګو رپ کي تیره سوله
سهار د فکر او سودا سره وم
راسه دې خوب ته کوم تعبیر ورکوې !
غاړه غړې یاره له تا سره وم

خاوري ایرې سوې مئینتوبه ولي
پر مخ مې مړې او ښکي څلاندي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

انسانیت تر سرلیک لاندي یاره
د پښتنې مینې سوګند غواړمه
یوه شپه د جدایي چي راځي
په مرګ خوشحال یم کله ژوند غواړمه
چي مې د زړه کورته نفرت راولي
د هغې ژبې کلام بند غواړمه
د محبت نه جوړه سوې دُنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینـــــي نـــــوم پکښـــــې بلنـــــد غوارمــــه
کلــــه نـــا کلــــه مـــــي ماشـــــوم زړه وايـــــي
جانانــــه خـــــوب دي پــــر مړونـــــد غوارمــــه
اوس يــــاراني تــــه دي زړه کيـــــږي کــــه نــــه
د هـــــو يــــا نــــه ځــــواب ځرګنـــد غوارمــــه
کـــه ســـوې منکـــــر د مینــــي ځــــم بــــه درنــــه
پــــر دېس رخصــــت لــــه تــــول هلمنـــد غوارمــــه

ختمـــــوې زمــــا د ژونـــــدون لوبــــه ولـــــي
غـــم بــــه دي يــــاره پــــه زړه بانــــدي راســـي
ویښ ســـم لـــه داســـي ښــکلي خوبــه ولــــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلــې را تـــه وویـــل نـــور زمـــا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلـــې را تـــه وویـــل مـــه را ځـــه قـــدم تـــر شـــا پرېـــږده
وران مـــــې یادګارونـــــه کـــــه او لاره د وفـــــا پرېـــــږده
مینــه څــه تــه وایــې ښــکلې نــوم پــرې د ســودا پرېــږده
تــوکې یـــې و نـــه ګڼـــې رښـــتیا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل زمـــا زړه کـــې دې محبـــت نســـته
ګرانـــه دې یـــارې ده ګرانـــه جیـــب کـــې دې دولـــت نســـته
هـــر څـــه پـــه پیســـو دي دلتـــه مینـــه حقیقـــت نســـته
نـــن دې الله خیـــر کـــړي ســـبا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل نـــه وا کـــدار دې د وربـــل ګـــڼم
نـــه مـــې خپلـــولا ی ســـې نـــه دې زه دومـــره اتـــل ګـــڼم
بـــل وار چـــې را ځـــې همدغـــه ځـــای کـــې دې اجـــل ګـــڼم
وا وره د رقیـــب نـــه بـــې پـــروا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل ای زړګیـــه اوس هـــو ښـــیار ســـولې
دا یـــــې نتیجـــــې پـــــه یـــــارۍ د اعتبـــــار ســـــولې
ختمـــــې دي پردېســـــه مرحلـــــې د انتظـــــار ســـــولې
مـــړ کـــه ســـوم پـــه چیغـــو پـــه ژړا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژوند مې سو تباه تبا را ته خندلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

ټول د ګلستان ګلان مخ ته دي حيران سو له
پاڼي پاڼي ولويدل بې وخته خزان سو له
ستا له دې ښکلا ښکلا ياره شرميدلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

زه دي کړم ايره ايره يو نظر کاته باندي
رحم ولي نه کوې زما بې وسه زړه باندي
ګرځم پر صحرا صحرا پاته را نه کلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

در به سم په هغه ورځ سره اور کي که لاره وي
دا رته به سم پو رته زه مرګ که ستا لپاره وي
وا يمه صفا صفا هر څه مې منلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

خدای دي را نه هير مه کړه اوسې مي د زړه کور کي
خدای دي تل آباد لري ته چي يې هغه کور کي
ما وکړه دُعا تا آمين ويلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وينـــا مـــي وا وريـــده ښـــه لـــه درنـــو خلكـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــردېس قربـــان تـــل د هغـــو خلكـــو نـــه
ځـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــر لار دي د را تلــــو کـــــه وم وژلــــی انتظــــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازديګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خند ېـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر یـــم ګناهکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر يې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ ليدو اجازه نسته
پر قبر بيا زما د ژړيدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسيدلی چي ستا سترګو دی ويشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چي شومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بيمار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُميد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار پـــــــه وار پســـــــې زيـــــــاتېږي
ســـــــتا پـــــــه ليـــــــدو د نظرتنـــــــده
ســـــــتا ادا ګـــــــاني مـــــــي خوښـــــــېږي
د خمـــــــاري ســـــــترګو خاونـــــــده

چـــــــي را تـــــــه وګـــــــورې نـــــــه ګـــــــورم
طاقـــــــت دي نـــــــه لـــــــرم د ســـــــترګو
د خنجرونـــــــو نـــــــه ځـــــــان ژغـــــــورم
زړه بـــــــه ســـــــاتم د بڼـــــــو غبرګـــــــو
دلتـــــــه زخمـــــــي زړه نـــــــه جـــــــوړېږي
د مرهمونـــــــو لار ســـــــوه بنـــــــده

کرکـــــــه ســـــــبځې د مينـــــــي اوره
زمـــــــوږ پـــــــه زړونـــــــو کـــــــي بـــــــل اوســـــــه
د اشـــــــنا نـــــــوم د زړه ټکـــــــوره
تـــــــل مـــــــي پـــــــر شـــــــونډو غـــــــزل اوســـــــه
پـــــــه رمـــــــز د مينـــــــي چـــــــي پـــــــوهېږي
تـــــــر هغـــــــو جـــــــار ســـــــه زمـــــــا ژونـــــــده

نـــــــور درتـــــــه هـــــــيڅ ويـــــــلا ی نـــــــه ســـــــم
پـــــــر مـــــــا لـــــــه خپلـــــــه ځانـــــــه ګرانـــــــه
کلـــــــه بـــــــه يـــــــو ځـــــــل در پـــــــه زړه ســـــــم

دا را تـــــــه ووايـــــــه جانانـــــــه
چـــــــي تيـــــــر وختونـــــــه را يـــــــادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــــود بــــــه دا ورځـــــي وي بــــــې خونـــــــده

ثــــــه چــــي کــــــوې خوښــــــه دي خپلــــــه
وخــــــت لاس تړلـــــــى پـــــــه لاس درکــــــړم
کاشــــــکي خبــــــــرواى د اولــــــــه
بـــــــې وفـــــا وروســــــته دي خبــــــر کــــــړم
چـــــــي زړه دي زمــــــــا ســــــره اوســـــېږي
پردېســــــــه مــــــــه ځــــــــه د هلمنـــــــده

ســــــتا ادا ګــــــاني مــــــي خوښــــــېږي
د خمــــــــاري ســــــــترګو خاونــــــــده

لاوارپـــــــــه وار پســـــــــې زيــــــــاتېږي
ســــــتا پـــــــه ليــــــدو د نظرتنــــــــده
ســــــتا ادا ګــــــاني مــــــي خوښــــــېږي
د خمــــــــاري ســــــــترګو خاونــــــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دي جار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

د رقیب په مخ کي یو ځل
د اشنا اشنا ناره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپینه ورځ تیاره که
ټینګه غیږه را که یاره
ته لمبه سه ما اېره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ یادونه را سره که
د غوصې منځ کي خندا دي
زما ژوند ته خاطره که
مینه پټه سا ته زړه کي
خو نازونه یې ښکاره که
بیا مې وسوځه بې اوره
بیا هغسي اشاره که

که لا زیاته دي ښکلا سي
یا به ورک یا به بیمار سم

که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټينګيـــــدلای ورتـــــه نـــــه ســـم
چـــــي دي ښـــــکلي اننګـــــي ســـوه
پـــــه خـــــاطر دي را تـــــه ګرانـــــه
ډ بـــــره ګرانـــــه زنـــــدګي ســـوه
پنـــــا کيـــــږم دي لـــــه ستـرګو
چـــــي بانـــــه يـــي ټـــول جنګـــي ســـوه
د خـــــانې دي مبـــــارک ســـــه
زمـــــا خوښـــــه ملنګـــــي ســـوه
پـــــه دُعـــــا بانـــــدي مـــي ســـترګي
دوه لاســـــونه د زړګـــــي ســـوه
پـــــه زړګـــي کـــي مـــي اور بـــل دی
پـــــه هـــوا پورتـــه لـــوګي ســـوه
صـــــداقت تـــــي ماتـــــه ورکـــــړه
زور وره دي ټګـــــــــي ســـــوه

چـــــي د هجـــر شـــپه ســـبا ســـي
پـــــوه پـــــه قـــدر د ســـهار ســـم
کـــــه دي دوې ســـترګي پنـــا ســـي
ليونيـــــانو کـــــي بـــــه شـــمار ســـم

ملامـــــت يمـــــه بـــــي حـــــده
ډ بـــــر غلـــــط وم پوهيـــــدلی
پيژنـــــدل دي ځکـــــه ګـــــران وه
ځـــــان مـــي نـــه وو پيژنـــــدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مې زړه ته ورکی
نه خپل کيږي دغه ښکلی
خپل غريب ژوند ته مې پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوڅو کې نه ځايېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته وو ايا ست ملګرو
چا زما اشنا ليدلی ؟
عادتونه يې اغزي دي
مخ يې ګل دی غوړېدلی

که مې تللی اشنا را سي
زه به مور په انتظا سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کې به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا ديدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مې خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مې توبه ده
ستا د ياد باغچه مې زړه کې
ستا ديدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ثه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چلیږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په یاد کي مي ځان هیر دی
ستا په مینه کي جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

د هلمند د سیند پر غاړه
ثه خوږې کیسې د میني
درته یاد دي که دي هیر دي
د سپین مخ خبري سپیني
چي یو ځای به سره ناست وو
هغه ورځي وې رنګیني
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسانویني

ثو ځوانان یې کړه په نښه
ثو یې تیر کړله تر ستوني
په لمبو کي ګلاب سوځي
غوټۍ ژاړي ارمانجني
تل په یو بل پسې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونــــــــــه دي د مړینـــــــــــي

خـــــوار زړګــــی مـــــي پــــــه ژړا ســــــي
خـــــوار پــــــرد ېس څنګـــــه قـــــرار ســـــم
کــــــه دي دوې ســــــترګي پنــــــا ســــــي
لیونیـــــانو کـــــي بــــــه شـــــمار ســـــم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــــي واک د ځـــــان نـــــه لـــــري
د ژونـــــد ارمـــــان نـــــه لـــــري
درد یــــــي درمــــــان نــــــه لــــــري
د هغــــه چـــا نـــه را جـــلا ســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

کــــــه خوشـــــحالي چيـــــري وي
مـــا تـــه يـــي را کـــړه خدايــــه
کــــــه پســـــرلي چيـــــري وي
مـــا تـــه يـــي را کـــړه خدايــــه
تڼــــي ګريــــوان نـــــه لـــري
وطـــــن ګـــــلان نـــــه لـــري
صـــبر پـــر کړونـــو د الله ســـه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

چـــــي د پيســـــو لپـــــاره
دُنيــــا کـــــي ژونـــــد تيـــــر وي
د خپـــــل فايـــــدو لپـــــاره
دُنيــــا کـــــي ژونـــــد تيـــــر وي
ژونـــد يـــي عنـــوان نـــه لـــري
چـــي يـــو جانـــان نـــه لـــري
پـــر هغـــو ورانـــه دا دُنيـــا ســـه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

اوس لاس تړلـــــــــي يمـــــــــه
پـــــــه زولنـــــــو د ازل
يـــو ځــــل بــــه ونــــازېږم
پـــــه ګـــــل غنچـــــو د ازل
حاجـــت بيـــان نـــه لـــري
اُميـــد تـــاوان نـــه لـــري
وژړيـــــدو د خپلـــــه لاســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د ښـــــکلي مـــــــخ کتوتـــــــه
نـــــن بهانـــــــه جـــــــوړوم
د حُســــــــن دي لمبوتـــــــه
نـــــن بهانـــــــه جـــــــوړوم
ســـــترګي ګُمــــان نـــــه لـــــري
د ليــــدو تـــــوان نـــــه لـــــري
اوس مبـــــارک دي د ښـــــکلا ســـــه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د چـــــا نظـــــــر وخـــــــوړل
مــــــاز ديګري پرد ېســـــــــه
د غـــــم لښـــــکر وخـــــوړل
مــــــاز ديګري پرد ېســـــــــه
رحـــــم جهـــــان نـــــه لـــــري
ګنـــــاه افغـــــان نـــــه لـــــري
وطنــــه چـــــا ويـــــل کـــــربلا ســـــه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه
۱۳۸٦\٥\۳

ستمګر

درســـــره مينــــه کـــــوم مـــــه کـــــړه ظلمونــــــه
د ورځـــــي تـــــه نـــــه را ځـــــي د شـــــپې خـــــو بونـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مې نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده یم نا خبره
ولې دې بند کړل پر ما خپل دیدنونه
د ورځې ته نه را ځې د شپې خوبونه

پوه سو له خلک یاره زموږ په مینه
چې ستا پېغور را کوي ما کړوینه
کلې ته کله را ځې تیر سوه کلونه
د ورځې ته نه را ځې د شپې خوبونه

سترګي مې سرې وګوره ډېر مې ژړلي
غمګینې ښکاري کوڅې زموږ د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سې خویونه
د ورځې ته نه را ځې د شپې خوبونه

د ننه پس مې اشنا دا فیصله ده
پردېسه جنګ نه کوم یوه ګیله ده
که نه را ځې مه را لیږه سلامونه
د ورځې ته نه را ځې د شپې خوبونه
د هلمند د سیند غاړه ۱۳۸۵\۳\۲

مننه

کور دې ودان بېلتونه ښه دې کړې
چې مې اشنا نه را پر بېږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غــــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــــار ګردونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لـــــه اننګـــــو يـــــي معلـــــوميږي دا ســـــي
چـــــي لـــــه غمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
پـــــه تـــــورو ســـــترګو تـــــور را نجـــــه لګـــــوي
د تورتمونـــــــو ســـــــره نـــــــه دی بلـــــــد
لمبـــــي د مينـــــي يـــــي پـــــر زړه را تـــــاو دي
نـــــورو اورونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
يـــــار مـــــي د ګـــــل ســـــره مجلـــــس خوښـــــوي
د نفرتونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد

زمـــــا پـــــر لـــــور چـــــي قدمونـــــه اخلـــــي
ډېـــــر يـــــم خفـــــه چـــــي را ځـــــي دې کلـــــي تـــــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غــــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

د زړه پرهـــــر ورتـــــه ښـــــوولای نـــــه ســـــم
اشـــــنا زهيـــــر بـــــه ســـــي پريشـــــانه بـــــه ســـــي
د خوشـــــحاليو نـــــه بـــــه ليـــــري ولاړ ســـــي
پـــــر خپـــــل خنـــــدا بانـــــدي پښـــــيمانه بـــــه ســـــي
کـــــه يـــــي زمـــــا ســـــترګو تـــــه وکتلـــــه
دی بـــــه هـــــم وژاړي ناتوانـــــه بـــــه ســـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشــــنا د خپلـــه حالـــه نـــه خبـــروم
زمـــا پـــه غـــم کـــي ورک لـــه ځانـــه بـــه ســـي
زمـــوړ د کلـــي حـــالات دا ســـي وایـــي
هـــديره جـــوړه کوڅـــه ورانـــه بـــه ســـي

هـــر څـــوک اغـــزي پرېـــږدي ګلونـــه اخلـــي
هـــر چـــا را وړي دي فایـــدې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولویـــدې کلـــي تـــه

هغـــه وخـــت غـــواړم د یـــار ســـر پـــه امـــان
د کلـــي مـــنځ کـــي چـــي جګـــړه وویـــنم
یـــو د خپـــل ژونـــد ارمـــان تـــه فکـــر وړی
ورتـــه د بـــل لاس کـــي چـــاړه وویـــنم
لمـــونځ پـــه جماعـــت کـــړي د انســـان غوښـــي خـــوري
زو ربـــږم ډېـــر چـــي دا کـــړه وړه وویـــنم
زه هـــم لـــه ژونـــده مـــرور ګرځمـــه
چـــي تـــر ځـــان ښـــکلي ځوانـــان مـــړه وویـــنم

را کـــړئ خنجـــر څیـــرم ســـینه د قاتـــل
چـــي یـــي لـــه رحمـــه خـــالي زړه وویـــنم

د بـــل د غمـــه چـــي خوندونـــه اخلـــي
خدایـــه هغـــه کـــړې بـــې پـــردې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

موږ د انصاف څخه بې برخې خلک
موږ د انسان د زړه احساس وژلی
موږ پرې زړګی د خپل دښمن یخ کړی
موږ سکنی ورور په اخلاص وژلی
موږ د تیارو سره ژوندون خوښوو
موږ بل څراغ په دغه لاس وژلی
زموږ نازولی د دې پاکي خاوري
موږ د پردیو په شاباس وژلی
موږ یرغلګر سره احتیاط کړی دی
موږ خپل ولس دی عام و خاص وژلی

موږ ته به بیا څوک کفنونه اخلي
موږ کړي خرابې ارادې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

سهار له توري شپې خپلواکه نه دی
په غم لړلی ماز دیګر تیرېږي
شبنم ترګله پوري نه سي را تلای
خو تل باروت ورته پر سر تیرېږي
که یار مي دا حال له نږدې و ویني
غم بې پر زړه او پر ځیګر تیرېږي
نو ځکه نه غواړم دیدن د اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــر مــــا قيامـــت پـــر ده اختـــر تيرېــــږي
بېلتونــــه تــــه بــــه ورتــــه دا ســــي وايــــې
خوشــــــحاله ژونــــــد پر دلاور تيرېــــــږي

چـــي د پـــرد ېس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بيـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

۱۳۸۷\۷\۱۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library